

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Domačo zabavo priredi društvo št. 66 JSKJ v Jolietu, Ill., v soboto 3. novembra zvečer. Zabava se bo vršila na 1812 N. Center St. Veselica omenjenega društva, ki bi se bila imela vršiti 10. novembra, je odpovedana.

Dramski klub "Soča" v Cantonburgu, Pa., vprizori v soboto 3. novembra zvečer zanimivo burko "Glavni dobiček." Igra se bo vršila v dvorani društva Postonjska jama.

Veseloigro "Poslednji mož" vprizori dramski klub "Slovenija" v Barbertonu, O., v soboto 3. novembra zvečer.

V Indianapolisu, Ind., priredi društvo št. 166 JSKJ na večer 10. novembra veselico z zanimivo igro "Trije ženini."

Martinovo veselico priredi na večer 10. novembra društvo št. 55 JSKJ v Uniontownu, Pa. S to veselico se bo proslavila tudi 29-letnica društvene ustanovitve.

Opero "Il Trovatore" vprizori samostojni pevski zbor "Zarja" v Clevelandu, O., na Martinovo nedeljo, to je 11. novembra. Prireditev se bo vršila v avditoriju Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave.

V Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. v Clevelandu, O., priredi pevsko društvo "Cvet" opereto v nedeljo 18. novembra.

Tridesetletnico svoje ustanovitve bo proslavilo v soboto 24. novembra s primerno prireditvijo društvo št. 71 JSKJ v Clevelandu, O.

Sestanek članov JSKJ kegljske lige v Clevelandu, O., je doleten za nedeljo 4. novembra ob 2. uri popoldne na Superior in East 118th St. kegljišču.

Za okrajnega komisarja v četrtem okraju kandidira rojak Joseph Veranth v mestu Ely, Minnesota. Kandidat je član društva št. 114 JSKJ.

Opero "Prodana nevesta" vprizori na Zahvalni dan klubov odsek Zarja v Clevelandu, O.

Igra "Štiri tedne v nebesih," katero je v nedeljo 28. oktobra vprizorilo dramsko društvo "Ivan Cankar" v Clevelandu, O., v korist Slovenski Narodni Čitalnici, je bila dobro izvedena in tudi poset iste je bil prilično poljuben. Z navdušenjem so bili sprejeti tudi nastopi "Sokolov" in pevcev samostojne "Zarje."

Društva in slovenski trgovci so se hvalevredno odzvali z oglašitvene programe knjižice prireditve. Po igri se je razvila razigrana zabava v spodnji dvorani S. N. Doma. Upati je, da bo čisti dobiček prireditve, ki pripadajo Slovenski Narodni Čitalnici, znatno podprl to važno kulturno ustanovo.

Umrli je v Aurori, Ill., rojak Martin Mlakar, star 62 let, ki zapušča soprogo in 11 odraslih otrok. Rojen je bil v vasi Prežganje pri Litiji.

Zadušil se je s plinom v garaži rojak Ignac Novak v Clevelandu, O. Tu zapušča soprogo, tri pastorko in brata, v starem kraju pa mater, brata in sestro. Pokojnik je bil pred

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

PRIHODNI TOREK, to je 6. novembra, se bodo v Zedinjenih državah vršile volitve. Izvoliti bo treba novo poslansko zbornico zveznega kongresa in tretjino članov senata. V mnogih državah se bodo vršile volitve gubernorjev in državnih legislatur. Poleg tega bodo v raznih državah volitve mestnih, okrajnih in drugih javnih uradnikov. V nekaterih državah se bo glasovalo glede prohibicije, o davkih in raznih izpremenbah v državnih ustavah. Letošnje volitve, ki se bodo vršile sredi decembra in različnih poskusov za emiljenje iste, bodo zelo važne, in izid istih pričakuje dežela z velikim zanimanjem.

POKOJNINSKA POSTAVA, tikajoča se železniških uslužbencev, ki je bila sprejeta v zadnjem zasedanju kongresa, je bila te dni od najvišjega sodišča v distriktu Columbia proglašena za neustavno. V dotični postavi so baje neke legalne pomanjkljivosti. Justični department bo morda apeliral na prihodnji kongres, da postavijo primerno popravi.

PRESEDNIK ROOSEVELT je pretekli teden v svojem govoru apeliral na bankirje, da naj bi zaradi splošnega blagorja podpirali podvzeta in načrte New Deala. Zagotovil jih je tudi, da sedanja administracija ne namerava odpraviti profitnega sistema.

PRAVILNIKI, ki omejujejo nizko plačano delo na domovih, se kršijo na vseh krajih. Delavski department države Connecticut poroča, da tam cele družine pletoje čipke doma in zaslužijo pri tem \$3.38 do \$4.20 na teden. Slične kršitve NRA pravilnikov se vršijo v raznih drugih državah.

K OMILJENJU BEDE med brezposelnimi morajo federalni odposolniki pomagati tudi privatne dobrodelne organizacije. Tako je te dni izjavil predsednik Roosevelt. Obenem je apeliral na vse, ki morejo, da prispevajo v fonde raznih dobrodelnih organizacij.

BANČNE AVTORITETE v Washingtonu pripravljajo načrt zakona, po katerem bi bil za vse bančne zavode v deželi vveljčan enoten sistem nadzorstva.

V LETALSKI TEKMI iz Londona v Avstralijo, ki se je zavrhila pretekli teden, sta zmagala angleška letalca C. K. Scott in Tom C. Black. Polet na daljavo 12,000 milj sta završila v dveh dneh, 22 urah in 25 minutah in sta bila deležna prve nagrade v znesku \$40,000. Američan Turner je v tem kontestu dosegel tretje mesto.

NOV REKORD v hitrosti je dosegel moderni aluminijev vlak Union Pacific železnice na vožnji med Los Angelesom in Chicago. Na nekaterih točkah je vozil s hitrostjo 120 milj na uro, njegova povprečna hitrost pa je znašala 84 milj na uro.

NEVARNEGA BANDITA C. A. Floyd, ki je imel na vesti več ubojev in bančnih ropov, so dne 22. oktobra ustrelili federalni agenti in policaji na neki farmi blizu mesta East Liverpool, Ohio. Možje postavbe, ki

PROTI DRAGINJI

Z ozirom na okolščino, da cene hranil rastejo, je Consumers' Council pod Agricultural Adjustment Administration izdal poziv na vse konsumente, naj pomagajo preprečiti profitiranje z živim.

"Ni nikakega razloga, zakaj bi se konsumenti bali pomanjkanja zaloge živeža, pa niti ni nikakega razloga, zakaj bi cene na drobno dosegale pretirane višine," piše Henry A. Wallace, tajnik poljedelstva, v tekoči številki "Consumers' Guide," glasilu od Consumers' Counsel. Vzlic veliki suši imamo zadosti živeža na razpolago. Za dve tretjini produktov ni sploh nikakega pomanjkanja in, kar se tiče ostalih potrebščin, ne pričakuje se večje pomanjkanje kot 5 do 10 odst. Pa niti ti primanjkljaji ne bodo občutni, ako bodo produkti pametno in enakomerno razdeljeni širom dežele.

Bureau of Home Economics od departmenta za poljedelstvo ceni položaj raznih hranilnih produktov tako-le: Zaloge žitnih produktov — pšenice, koruze, rži, ovsu, rižu — so normalne, ali pa celo nad povprečno zalogo v zadnjih desetih letih. Ravno tako so pričakovane zaloge mleka, oranž in limon, svežih in konzerviranih zelenjav in sladkorja. Suša ni imela nikakega vpliva na ta hranila, ki tvorijo 62 odstotkov kalorij in 57 odstotkov protejnov, ki jih običajno zavzivamo.

Zaloge krompirja, suhih zelenjav, sadja (nevtuševši gori označenih), perutnine, jajc in špeha bodo 90 do 95 odst. normalne. Mogoči pomanjkljaj sira, masla, kondensiranega mleka utegne tudi doseči 5 do 10 odstotkov.

Konsumenti mesa bodo najbolj občutili pomanjkljaj. V sedanjem času je zaloga govedine, teletine, jagnjetine, in ovčjega mesa ravno tako velika kot po navadi. To pa zato, ker se je v pokrajinah, prizadetih po suši, poklalo toliko goveje živine in ovac. Kasneje pa bo zaloga padla na 15 do 20 odst. pod normalo. Še težje bo dobivati svinjetino, ker zaloga utegne pasti do 30 odst. pod normalo. Konsumenti utegnejo nekoliko nadoknaditi ta pomanjkljaj s tem, da jedo druge jedi. Bureau of Home Economics nasvetuje: "Fižol in žitni produkti nudijo tudi protejnin in, ako je treba, morejo nadomestiti nekaj mesa. Itak ni jemo več protejina, kot ga povprečno rabimo za svoje zdravje. Zato naj nas ne skrbi, ako moramo znižati svojo povprečno rabo protejina."

Consumers' Counsel vabi na sodelovanje. "Consumers' Guide" piše: "Zapomnite si, da prva obrana proti profitirstvu je konsument, ki zahteva, naj se mu dokaže, zakaj trgovec zahteva večje cene. Pazi na cene. Ako vam trgovec pove, da bodo cene poskočile vsled suše, ko znate po tem, kar ste čitali iz vladnih podatkov, da ni tak porastek upravičen, tedaj pišite na Consumers' Counsel v Washingtonu. Dvomite o vsaki večji ceni, ali dvomite na podlagi dejstev." Counsel razširja informacije po radio vsak petek ob 3:45 Eastern Standard Time skozi NBC omrežje.

List "Consumers' Guide" more vsak do dobivati brezplačno, ako piše ponj na Consumers' Counsel v Washingtonu. — FLIS.

KLET IN VRT V JESENI

Klet je za vsako gospodarstvo ali gospodinjstvo velike važnosti ob vsakem letnem času, posebno važna pa je pozimi. Klet je za zimski čas važna shramba. Tam se spravljajo krompir, zelje, razna zelenjava, pesa, repa, korenje in različne druge gomoljike, vino, vtasi tudi premo in les za kurjavo ter razna ropotija, za katero ni drugod pravega prostora. Gospodar, gospodinja in drugi člani družine imajo tekem zime večkrat razne opravke v kleti, zato je priporočljivo, da je tudi ta del hiše kolikor mogoče snažen in zdrav.

V gorkih in sončnih jesenskih dneh naj bi se torej vsaka klet dobro posnažila, pomila in prezračila. Tudi pobeljenje z apnom je priporočljivo, če je še vreme tako, da se belilo posuši, ker apno uniči mnogo gnilobnih in drugih škodljivih gliv. Po temeljitem osnaženju naj bi bila vrata in okna kleti več dni odprta, seveda le v suhem in sončnem vremenu. Prezračenje je seveda priporočljivo tudi pozimi, kadar je vreme sončno in dovolj gorko.

Prava klet ne sme biti nikdar pregorka, pa tudi toliko hladna ne, da bi razne gomoljike ali tekočine tam zmrzile. To velja seveda za kleti, v katerih shranjujemo zelje, repo, krompir, peso, peteržilj, korenje, gomoljike raznih cvetlic, endivijo in vino.

V kakšnem kotlu v kleti zamoremo spraviti za zimo znano jesensko in zimsko salato endivijo. Nasuje se kakšnih pet palcev na debelo prsti ali drobnega rečnega peska in na to gredo naj se posadi endivija tesno druga poleg druge. Endivijo je treba izrjaviti s koreninami tako, da ostane kolikor mogoče velika kepa zemlje na koreninah, in odstranijo naj se vsi poškodovani in nagniti listi. To delo naj se izvrši v suhem vremenu. Posajeno endivijo se sme nekoliko zaliti, toda tako, da se listje ne zmooči.

Gomoljike dalj, gladiol in kan tudi dobro prezimijo v suhi kleti. Ko je slana rastlina oparila, jih izrjavimo, porežimo stebila par palcev nad gomoljikami, nakar jih nekaj ur pustimo na soncu, da se posušijo. Ako je vreme vlažno, pustimo gomoljike teh cvetlic nekaj dni v kakšni drvarnici, da se osušijo. Sele nato jih spravimo v kleti.

Sadno in drugo drevje na vrtu je priporočljivo v jeseni pobeliti z apnom, kar uniči mnogo rastlinskih škodljivcev; obenem pa brani drevje pred slabimi posledicami prehitrih vremenskih izprememb. Kjer se je bati, da bi bajci ogledali mlado drevje, naj se apnenemu beležu primeša nekoliko ilovice, živalske krvi in petroleja.

URADNI JEZIK

Vsi vemo, da je uradni jezik v Zedinjenih državah angleški, toda niti ta niti kak drug jezik ni bil nikdar postavno določen za uradnega. Kontinentalni kongres je baje nekoč razpravjal o tem in neki zastopnik je predlagal, da bi republika izbrala kak drug jezik za uradni, ker so bili kolonisti pač jezni na Anglijo, s katero so se morali za svojo neodvisnost vojskovati. Zastopnik Roger Sherman pa je predlagal, da obdržijo angleščino za uradni jezik, češ, pa naj si Anglija izbere drug jezik, če hoče. In pri tem je ostalo.

AMERIŠKA POŠTA

Poštni sistem Zedinjenih držav je kolosalna organizacija. Obenem je ta organizacija tako točna v opravljanju svojih poslov, kot najbrž nobena druga pošta na svetu. Dasi je poštni sistem širom vseh Zdrženih držav podrejen direktno zvezni poštni upravi v Washingtonu, je vendar čudovito elastičen in se kot tak vedno lahko prilagodi izpreminjajočim se razmeram. Malokatera federalna institucija je vedno tako pripravljena služiti interesom ljudstva, kot pošta.

V vseh Zedinjenih državah je okrog 48,000 poštnih uradov. Leta 1850 jih je bilo 18,417. Najvišje število poštnih uradov je bilo v deželi leta 1901, namreč 76,945. Od takrat je število poštnih uradov močno padlo, največ zaradi tega, ker se je razvažanje pošte iz večjih mest po deželi močno razširilo. To razvažanje pošte po deželi se imenuje Rural Free Delivery ali okrajšano R. F. D. Leta 1901 se je pošta razvažala po deželi na 511,000 milj daljave, sedaj se pa razvažata na več kot 537,500 milj.

Paketna pošta je v tej deželi vveljčana kakšnih dvajset let. Še novejšega datuma je zračna pošta. Izprva se je poštnina za zračno pošto plačevala po zonah in je bila precej visoka. Danes je mogoče potom zračne pošte poslati pismo, ki ne tehta nad eno unčo, v katerikoli kraj Zedinjenih držav za pristojbino šestih centov. Na večje daljave in in kadar se mudi, se izplača posluževati zračne pošte.

Poštna hranilnica je bila v Zedinjenih državah ustanovljena precej pozno, namreč šele l. 1910. Njena popularnost je rastla z vsakim letom, najbolj popularna pa je postala zadnja leta, ko so pokale in zmrzovale banke po vsej deželi. V zvezni poštni hranilnici ni noben vlagatelj izgubil niti centa in vsaka vloga je bila pošteno in točno izplačana, kadarkoli je vlagatelj želel, to celo v dneh "bančnega praznika," ko so bile vse banke v deželi zaprte.

Dobro je, da si pri tej priliki pokličemo v spomin, da je zvezna poštna hranilnica tudi danes najbolj varen denarni zavod v deželi. Dokler bo imel veljavno denar, ki ga izdaja vlada Zedinjenih držav, toliko časa bodo vloge v zvezni poštni hranilnici absolutno varne. Če bi se pa kdaj zgodilo, da bi denar Zedinjenih držav izgubil svojo vrednost, bi pa tudi vse druge finančne institucije v deželi propadle. Torej, zvezna poštna hranilnica je tako varen zavod, kot le more biti kakšna taka institucija pod soncem.

Hranilno vlogo na poštni hranilnici lahko začne ali odpre vsaka oseba, ki je stara 10 ali več let. Najmanjša vloga je en dolar; vlagati se more le v celih dolarjih, ne v centih. Vloga more biti naložena le na ime gotove osebe, ne na ime več oseb, na partnerje ali korporacije. Vsaka oseba more imeti le eno samo vlogo. Najvišja vloga naloženega denarja more biti \$2,500, ne vtešvi natekle obresti.

Zvezna poštna hranilnica plačuje od vlog 2 procenta obresti. Obresti se računajo od prvega dne v mesecu po datumu, ko je bil denar naložen. Mnoge banke zdaj itak ne plačujejo na hranilne vloge več kot dva in pol procenta, torej obresti na poštni hranilnici niso toliko nižje. (Dalje na 2. strani)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

V Št. Vidu pri Ljubljani je 8. oktobra praznoval 70-letnico svojega rojstva dr. Edo Šlajmer, ki je bil od leta 1892 do upokojitve primarij kirurškega oddelka ljubljanske deželne bolnišnice. V svoji stroki je bil odlični znanstvenik in je bil kot tak deležen mnogih odlikovanj doma in v tujini. Vse njegovo življenje je bilo posvečeno znanosti in narodu, med katerim je deloval.

V vasi Velike Poljane nad Ortnekom pri Ribnici preživlja svoja poznojesenska leta ribniški Metuzalem Anton Ambrožič, po domače "skajzni oca." Rodil se je meseca marca 1849, torej pred 95 leti, pa je kljub temu še mladostno čil in hodi pokonci kot mladenič. Vedno še opravlja vsa kmečka dela na svojem malem posestvu in je vso letošnjo košnjo še sam opravil. Njegov živček mu je že nad 60 let nerazdružljiv prijatelj. Mož pravi, da ni veselja v srcu, če ni tobaka pri hiši. Pri gospodarstvu na posestvu mu pomaga najmlajša hčerka.

Letošnji vinski pridelek v Sloveniji bo približno za tretjino manjši od lanskega. Vino pa bo v splošnem odlične kakovosti.

V pokej je šla upraviteljica hrastniške deklške šole gđe. Hermina Lundovala, ki je v Hrastniku službovala kolih 25 let, prej pa že v raznih šolah v brežiškem srezu toliko časa, da je dosegla 36 službenih let.

Zdravilišče Rogaška Slatina je bilo v pretekli sezoni prav dobro obiskano. Do konca septembra je imelo nad 6000 gostov. V poznih jesenskih in zimskih mesecih je to znamenito zdravilišče mirno in tiho.

Na Domajnskem vrhu pri Murski Soboti je posestnik Jožef Smodiš po nekem prepiru pomeril s puško na lastno mater in jo na mestu ubil. Ljudstvo ga je vedno smatralo za sirovega človeka, ki je posebno z materjo, ki je imela izgovorjen na posestvu kot, vedno slabo postopal.

Slovenka Karolina Prahova, ki se je bila pred leti poročila z bogatim Dalmatincem Ivanom Tomičem, je nedavno umrla v Aleksandriji. Svoje veliko premoženje je v celoti zapustila nekemu franciškanskemu samostanu v Jeruzalemu. Pri Sv. Križu živita še brat in sestra pokojnice, na Blanci ob Savi več nečakov in nečakinj, nekaj otrok in pet hčer in vnukov. V Hrastniku in en brat se je nedavno vrnil iz Amerike. Vsi ožji sorodniki upajo, da bo prišlo do revizije oporoške pokojne Prahove. Zapuščina baje znaša nad 50 milijonov dinarjev.

Na Reki pri Krškem je umrla pri svoji hčerki učiteljica ga. Frančiška Ličarjeva, rodum iz Cerkna na Goriškem. Pokojnica je bila sestričina umrlega goriškega vladike dr. Sedeja.

Nepošteni lesni trgovci. Po Bosni in Hercegovini so bili nekadaj lepi orehovi nasadi, ki pa so sedaj hudo opustošeni, ker so kmetje lesnim trgovcem prodajali orehovino, ne meneč se pri (Dalje na 2. strani)

VSAK PO SVOJE

Veliki lov na glasove bo v torek 6. novembra zaključen in plen preštet. Izvoljenec si bodo s časami piva, rakije ali sodavice namazali hripava grla, poraženi kandidati pa bodo tiho odšli v vnanjo temo, kjer je jok in škripanje z zobmi.

Ljudstvo Zedinjenih držav ima pravico in priliko, da s papirnato glasovnico odloči, kdo mu bo vladal. To ni tako razburljivo, kot "glasovanje" s pištolami in bombami, ki je običajno v deželah, kjer se razpase diktature, pa je prav tako učinkovito in bolj v skladu s civilizacijo.

Poraženi kandidati bodo prihodnjo sredo pestovali godrnjavega mačka in z jesiharskimi obrazi in figami v žepih čestitali zmagovalcem. Koliko odkritosrčnosti bo v teh čestitkah, si lahko mislimo.

Volitve so drag špas, vendar so cenejše kot revolucija ali državljanska vojna.

Včasih je zdravo, da ne povemo na glas vsega, kar mislimo, ker se s tem izognemo mnogih dvobojev in pretegov. Saj je znano, da ob priliki volitev mislimo in tudi povemo, kako pametni in inteligentni so vsi tisti, ki volijo po našem okusu; o tistih, ki volijo drugače, pa seveda mislimo, da so kapitalni tepeji in ignoranti, toda tega ne povemo na glas.

Pravijo, da moderne ženske vedno tožijo, da nimajo kaj obleči. Če bi poznale kakšno logiko, bi morale biti vesele, da so ravno vsled tega popolnoma v modi.

Hrana za nekega odličnega psa v Tarrytownu, N. Y., stane \$25.00 na teden. To v časih, ko milijone družin ne more niti na mesec toliko izdati za svojo prehrano. Ni čuda, da vprico tega vedno narašča število ljudi, ki zahtevajo, da naj gre tak pasji red k vragu.

Pokojni Barnum, lastnik velikega cirkuusa, je pred par desetletji dejal, da se v tej deželi vsako minuto rodi po en bedak. Današnji poredneži pravijo z ozirom na to, da se je od takrat produkcija bedakov zvišala slično produkciji drugih ameriških industrij.

V Estoniji je stopila v veljavno postava, ki daje na smrt obsojenim zločincem na izbiro, da se puste obesiti po rablju, ali pa da sami izpijejo čašo strupa. To je izbira med zlodjem in Belcebubom.

Včasih sem slišal govoriti in trditi, da bi bila tudi Jugoslavija lahko Amerika. To je do gotove mere res, vsaj za gotovo izvoljenje. V listih čitamo, da je pokojni jugoslovanski kralj Aleksander zapustil svoji ženi in otrokom okrog 10 milijonov dolarjev premoženja. Vsekakor je moral salamensko varčevati, da si je v dobrem desetletju vladanja toliko prihranil!

Banke v Jugoslaviji pa je pokojni Aleksander postavil v zelo slabo luč, ker je imel, kot poročajo listi, večino gotovine naložene na švicarskih, francoskih in angleških bankah. Ge (Dalje na 2. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člana 72c letno; za nečlana \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$7.2 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

VOL. X. No. 43

Predmet našega zanimanja

Slovenski naseljenci v tej deželi smo prišli prostovoljno v našo novo domovino. Nihče nas ni vabil, nihče nas ni silil. Pač, silile so nas slabe gospodarske razmere v naši rodni domovini. Pregosto naseljena, mestoma nerodovitna in težko obdavnjena zemlja brez razvite industrije ni imela dovolj kruha za številne naraščaj slovenskega kmeta. Le po eden izmed naraščaj je mogel ostati na očetovi kmetiji, drugi so morali po svetu. Nekateri so našli zaposlenje v drugih, bolj industrijsko razvitih krajih bivše Avstro-Ogrske, drugi so odšli za zaslužkom v inozemstvo.

Najbolj korajžni del tistih, ki so morali zaradi eksistence v inozemstvo, je odhajal v Ameriko. Nekaj slovenskih naseljencev je prišlo v to deželo že pred petdesetimi leti in še prej, največje trume naših priseljencev pa so prihajale od leta 1900 do začetka svetovne vojne. Priseljivanje se je obnovilo v letu 1920, pa je trajalo le par let, nakar so nove postave, sprejete v zveznem kongresu, skoro popolnoma ustavile priseljivanje.

Mnogi izmed naših priseljencev so prišli v to deželo z namenom, da ostanejo tu par let, si prihranijo nekaj denarja, nakar se vrnejo v svoje rodne kraje; nekateri pa so prišli z namenom, da ostanejo tu za stalno. Pred desetletji, ko ni bilo skoro nikakih restrikcij glede priseljivanja, se je mnogo naših rojakov po par letih tukajšnjega bivanja vračalo v svoje rodne kraje, z namenom, da ostanejo tam, toda večina teh se je zopet vračala in končno ostala za stalno v Zedinjenih državah.

Ameriški Slovenci smo tako postali del ameriškega ljudstva, začeli smo se zanimati za ameriške probleme in postali smo ameriški državljani. Naše podpirne in kulturne organizacije in druge naše ustanove smo prilagodili ameriškim razmeram. Na svoj način smo še živeli in še živimo med seboj naše slovensko življenje, toda amerikanizirani smo mnogo bolj, kot se zavedamo in kot hočemo priznati. Skoro vsak rojak, ki se poda na kratek obisk v stari kraj, to spozna in pripozna. To je kónčno čisto logično, to je naraven proces, pa če nam je ljub ali ne.

Pred nami so se poameričanile druge, mnogo večje narodnostne skupine in mala slovenska skupina ne more zahtevati, da bi za njo veljala drugačna ekonomska in splošno naravna pravila. Saj so bile vse pozneje odkrite dežele naseljene z ljudmi iz Evrope in drugih delov starega sveta in so se razvile v samostojne države in samostojna ljudstva. Ako bi tega ne bilo, bi se danes vladale ameriškega kontinentu evropske države, Anglija, Francija, Španija in Portugalska. Vladale bi ta kontinent pač tako, da bi bilo v prvi vrsti v korist Evropi, in šele v drugi vrsti v korist nam, ki smo tu.

Najboljši sin, ki mora vsled sile razmer zapustiti očetov dom, da si kje drugje ustanovi novi dom, mora pač največjo skrb in zanimanje posvetiti svojem novemu domu, ki bo obenem tudi dom njegovih otrok. Svoj stari dom sicer ljubi, toda vse njegove sile so obrnjene v prosep njegovega novega doma.

Približno isto velja za nas Slovence in druge tujerodce, ki smo se naselili v Zedinjenih državah ameriških. Tu je naš dom in tu je naše polje. Tu je dom naših otrok in tu je naša in njihova bodočnost. Odstotek naših ljudi, ki se bodo kdaj vrnili v stari kraj, je tako majhen, da skoro ne pride v poštev. Mi, ki smo postali ameriški državljani, smo se prostovoljno odpovedali vsakemu podaništvu v Evropi in smo prisegli zvestobo tej veliki republiki. Vsak značajan človek pa drži besedo ali prisego, katero je dal prostovoljno. Poleg tega je logično, da po svojih najboljših močeh delamo za blagostanje te dežele, ker od tega blagostanja je odvisno naše in naših otrok blagostanje.

Seveda, nihče nam ne more zameriti, če čutimo še vedno nekoliko otroške ljubezni do starokrajške Slovenije, ki nas je rodila in nam dala prve pogoje za življenje, kakor skromni so že bili ti pogoji. Dala nam je pač najboljša, kar je v skromnih razmerah mogla, prav kot so nam isto dale naše rodne matere. Ko sin odraste in odide v tujino, kjer si morda dobi življenjsko družico in ustanovi družino, ne bo zato čisto pozabil svoje rodne matere. Želja ji bo dobro, spomnil se je bo od časa do časa s pismom in pomagaj ji bo tudi finančno, če mu razmere dovoljujejo in če je potreba.

V sličnem položaju smo ameriški Slovenci. Naša izvojenka je Amerika, njej bi morala biti posvečena naša prva ljubezen in skrb, kajti v njej je naša in naših otrok bodočnost. Kljub temu pa želimo rodni materi Sloveniji vse najboljše, imamo dobro besedo zadnjo in ob prilikah raznih potreb smo ji že mnogokrat in na razne načine tudi finančno pomagali. To je pa prilično vse, kar moremo storiti zanj. Mi ne moremo odločevati usode Slovenije niti v državi, katera del je, niti v mednarodnem oziru. Le oni, ki živijo tam,

ki so tamkajšni državljani, so v to poklicani, in edino oni morejo v tem oziru kaj storiti. Zanesimo se nanje, da so dovolj odločni in dovolj domoljubni, da bodo storili vse, kar jim je v razmerah mogoče, za srečo rodne Slovenije. Mi jim moremo pri tem le najboljšega uspeha želeti. Tu prečkati se radi razmer v starem kraju pa je za nas ameriške državljane nesmiselno.

Za nas ameriške Slovence in za nas člane J. S. K. Jednote so neprimerno važnejše od starokrajških razmer volitve, ki se bodo vršile prihodnji tork 6. novembra. Tega dne bodo izvoljeni vsi člani poslanske zbornice zveznega kongresa in tretjina članov senata, v mnogih državah bodo volitve sodnikov in raznih okrajnih, mestnih in občinskih odbornikov. Te volitve bodo odločale, kako se bodo upravljali kraji, kjer živimo, in kakšna bo bodoča vlada republike. Od predstojećih volitev bo v veliki meri odvisno kdaj se bo dežela izkopalja iz depresije, kdaj in kako bo urejeno starostno in brezposelnostno zavarovanje in kdaj in kako bodo urejeni tisočeri drugi problemi, ki danes težko leže na ramah ljudskih mas. Tudi bodočnost J. S. K. Jednote, ki je del ameriškega gospodarskega sistema, je v največji meri odvisna od izboljšanih gospodarskih razmer v deželi. In k izboljšanju teh razmer lahko mi vsi nekoliko pripomoremo, ako bomo pravilno volili.

Naša J. S. K. Jednota je nestranska organizacija in kot taka svojim članom ne priporoča kandidatov kakšne gotove stranke. Člani naj se glede programov različnih kandidatov poučijo sami in naj sami razsodijo, kako je eden ali drugi kandidat sposoben in voljen zastopati koristi širokih ljudskih mas, katerim mi vsi pripadamo. Vsak glas šteje in vsak član-državljan naj bi šel na volišče dne 6. novembra. Vsak član naj bi volil tako, kot smatra, da je v največjo korist dežele in delovnega ljudstva, ki je po depresiji najhuje prizadeto. Tako se bo vsak izkazal za dobrega člana JSKJ in dobrega državljana te republike.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s prve strani)
slo "svoji k svojim" tu ni veljalo in to se ne sliši nič kaj domodorodno.

Kdo ve, kam neki naš Roosevelt nalaga svoje prihranke, če mu kaj ostane od tistih letnih 75 tisoč!

Casniški poročevalci so neke vrste bogovi, katerim ni nič nemogočega. Na primer, v dvorano, ki ima prostora komaj za 300 oseb, jih spravijo kar tisoč — na papirju.

Skoti so znani kot zelo varčni oziroma skopi ljudje. To jim je baže v krvi. V zvezi s to njihovo narodno lastnostjo se pripoveduje o slučaju bogate ženske, ki je bila v avtomobilski koliziji tako pokodovana, da je močno krvavela. Treba ji je bilo umetnim potom dati krvi. Vodstvu bolnišnice se je v to svrhu ponudil zdrav in močan Skot, in pretok krvi se je izvršil. Najprej je žena dobila en pint Škotove krvi, za katero je drage volje plačala \$50. Ta količina pa ni zadostovala in potrebna je bila še dvakratna transfuzija krvi. Za drugi pint je žena plačala le \$25, pri tretjem pintu pa je imela že toliko škotske krvi v žilah, da se je Skotu zanjo samo zahvalila.

V neki znanstveni razpravi sem čital, da je mogoče z radio valovi že opraziti koruzo, kuhati jajca in celo speči kruh brez skorje.

Gosh, pa bi res rad dočakal čas, ko bo ta mlada iznajdba popolnoma razvita. Takrat nastopijo lepi časi. Majhen radio aparat, ki ga boš lahko obesil zez ramo, te bo v hladni noči grel, če boš moral prenočiti na prostem. Če boš našel pečega zajca v detelji, ti bo treba samo radio valove obrniti nanj, pa bo dolgoušec pečen, predno se bo zbudil. Ali, če se ti bo zahotelo golobje pečenke, boš samo naravnal radio valove na streho ali na drevo in pečeni golobje ti bodo v usta prileteli.

Neka filmska zvezdnica v Hollywoodu je vložila tožbo za ločitev zakona, in kot vzrok je navedla trditve, da se njen mož včasih obnaša kot afna. Če bo sodinja smatrala to za dovolj tehten vzrok za ločitev, potem se lahko ločijo vsi zakoni in sicer na zahteve od obeh strani.

Pesniki primerjajo ljubezen plamenu in primera je čisto na mestu. Le pomislimo, koliko ljudi se pri ljubezni hudo opeče!

Angleški poljedelski minister Walter Elliot je nedavno pripovedoval londonskim šolskim otrokom, da je le zato postal minister, ker je popil mnogo mleka. Zdaj vemo, zakaj nismo ministri. Mi bedaki smo se naliveali z vinom, pivom, črno kavo in munšajnom! A. J. T.

AMERIŠKA POSTA

(Nadaljevanje s prve strani)

je od obresti na bankah, kot so Lile prej.

Vložnikom se izdajajo certifikati po 1, 2, 5, 10, 20, 50, 100, 200 in 500 dolarjev, kakor pač vložena vsota zahteva. Ako vložnik tak certifikat izgubi, naj to naznani poštornišničnemu uradu, kjer mu bo izdan duplikat.

Vsak vložnik lahko dvigne denar kadarkoli hoče, bodisi v celoti ali le del vloge. Lahko dvigne tudi samo natekle obresti. Za slučaj smrti vložnika je poskrbljeno, da more denar dvigniti legalen upravitelj zapušćine ali zastopnik.

Vsi poštni uradi, posebno v malih krajih, nimajo poštno-hranilničnega oddelka. Vsak pa lahko potem svoje lokalne pošte naloži denar na bližnjem poštnem uradu, ki ima poštno-hranilnični oddelk. Vsak poštar mora iti takim vlagateljem na roke in jim dati vsa potrebna pojasnila.

Posebnost pri vlogah na poštni hranilnici je, da zamore poročen mož tam imeti vlogo, ne da bi imela žena pri njej kaj za govoriti; istotako more imeti svojo vlogo poročena žena, ne da bi imel pri isti mož kaj za govoriti. Vsak je tam edini gospodar svojega denarja.

V sedanjih časih je sicer malo kedo tako srečen, da si more kaj prihraniti, a kljub temu je umestno, da so rojaki nekoliko poučeni o sistemu in poslovanju poštne hranilnice, tega absolutno varnega hranilnega zavoda.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

45 leti rojen v vasi Krka na Dolenjskem; v Ameriki je bival nad 25 let.

En iztis "Velike Pratique" za leto 1935 je te dni prejelo uradništvo Nove Dobe iz trgovine knjig Jos. Grdine, 6121 St. Clair Ave., Cleveland, O. Prodaja se ta "literatura" po 25 centov iztis.

Dobremu članu JSKJ je vsak dan najboljši dan za pridobivanje novih članov.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani)

so bandita obkolili na samotni farmi, so ga pozvali naj se poda, toda bandit je skušal uteči v gozd ter je bil na mestu ustreljen. Floyd je bil za Dillingerjem najbolj prosluli bandit na prostem.

NAJBOLJ CUJEČ mož v Zedinjenih državah je nedvomno dinar Izak Small v Orleansu, Mass., star 64 let, ki ga že 12 mesecev drži insomnia ali nespečnost. V vsem tem času ne more spati več kot kvečjemu eno uro na vsakih 24 ur. Kljub temu se mož približno dobro počuti in je izgubil le 10 funtov na teži.

NEWYORSKI ŽUPAN La Guardia je vitral v mestni zbornici sprejeto postavo za ustanovitev loterije, katere dohodki naj bi se porabljali v podporo brezposelnih. Pri tem je izjavil, da je bila postava nedvomno sprejeta z najboljšim namenom, da pa jo mora vetirati, ker je nelegalna.

LEGISLATURI države Texas je bil predložen načrt postave, da se nepopoljšljivim pijancem na obe roki v modri barvi tetovira črka "H." Kdor bi takemu tetoviranemu pijancu podaril ali podaril kakšno opojno pijačo, bi moral plačati globo od 10 do 50 dolarjev.

PRAVI DETEKTIV mora včasih pogledati tudi v topovsko žrelo. V središču mesta Clevelanda, O., stoji spomenik vojakom in mornarjem, okoli katerega je razvrščenih nekaj pravih topov, ki seveda že davno niso bili rabljeni niti v vojne svrhe niti za parado. V cevi enega teh topov je pretekli teden opazil detektiv L. Mead nekaj zavitek in preiskava mu je pokazala listnico z vrednostnimi papirji, čeki in nekaj gotovine. Iz listin se je dognalo, da je listnica last nekoga Palmerja, kateremu jo je spretni žepni tat v gneči potegnil iz žepa. Tat se najbrž trenutno ni čutil varnega v posesti tuje listnice, pa jo je začasno skrnil v prozečo topovo cev.

FARMER Richard Armer, živčev blizu mesteca Payson v Arizoni, je vse življenje na eno no go šepal. Vzrok šepanju je bil nepravilno ležec živec v hrbtni, vsaj tako so mu povedali zdravniki. Nedavno pa se je poreden telček zagnal v farmerja s tako silo, da ga je podrl na tla. Ko se je mož ves jezen pobral in mislil eno prisloti neumnemu telčku, je nenkrat opazil, da nič več ne šepa. Surovek je povzročil, da je nepravilno ležec živec v hrbtni stolpil na pravo mesto. Neumni telček je zdaj ljubljenec vse družine.

AMERIŠKI justični department je naprosil policijsko upravo v Budapešti na Madžarskem, da aretirata nekoga Josepha Morana, ki je bil nekoč znan zdravnik v Chicagu. Oblasti sodijo, da je bil Moran tisti zdravnik, ki je nudil zdravniško pomoč E. G. Bremerju iz St. Paula, ko so ga imeli ugrabljivalci zaprtega, dokler niso dobili \$200,000 odkupnine. Bremerjevih ugrabljivalcev oblasti dosedaj še nimajo v rokah.

NEMŠKI DIKTATOR Hitler je pred nekaj dnevi objavil dekret, s katerim se vse delavske organizacije v Nemčiji združijo v "enotno delavsko fronto." Zadržna moč delavskih unij je s tem uničena.

PO PETINDVAJSETIH letih je našel svojo mater John Phillips, živec v Parizu, kot sin Mrs. Annie Phillips. Na smrtni postelji mu je njegova dozdnevna

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

Ely, Minnesota

MRA

GLAVNI ODBOR

a) Izvrševalni odesk:
Predsednik: PAUL BARTEL, 225 N. Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Prvi podpredsednik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.
Drugi podpredsednik: LOUIS M. KOLAR, 1257 Norwood Rd., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANTON ZBAŠNIK, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: LOUIS J. KOMPARE, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Ely, Minn.
Vrhovni zdravnik: DR. F. J. ARCH, 616 Chestnut St., Pittsburgh, Pa.
Urednik-upravnik glasila: ANTON J. TERBOVIC, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

b) Nadzorni odesk:
Predsednik: JOHN KUMŠE, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
1. nadzornik: JANKO N. ROGLJ, 6401 Superior Ave., Cleveland, O.
2. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
3. nadzornik: FRANK E. VRANICAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
4. nadzornik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.

GLAVNI POROTNI ODBOR:
Predsednik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.
1. porotnik: JOHN SCHUTTE, 4751 Baldwin Ct., Denver, Colo.
2. porotnik: VALENTIN OREHEK, 70 Union Ave., Brooklyn, N. Y.
3. porotnica: ROSE SVETICH, Ely, Minn.
4. porotnik: JOHN ZIGMAN, Box 221, Strabane, Pa.

Jednotno uradno glasillo:
NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

ZDROŽEVALNI ODBOR:
Tajnik: JANKO N. ROGLJ, 6401 Superior Ave., Cleveland, O.
1. odbornik: FRANK E. VRANICAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
2. odbornik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.

Pravni svetovalec: WM. B. LAURICH, 1900 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

Vse stvari, tiskajoče se uradnih zadev, naj se pošiljajo na glavnega tajnika, deurne pošiljate pa na glavnega blagajnika. Vse pritožbe in prisiva naj se naložijo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov, prošnje za zvišanje zavarovalnine in bolniška sprotičala naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in izpremembe nazlovov naj se pošiljajo na naslov: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki je najboljša jugoslovanska zavarovalnica v Zedinjenih državah in plačuje najliberalnejše podpore svojim članom. Jednota je zastopana skoro v vsaki večji slovenski naselbini v Ameriki, in kdor hoče postati njen član, naj se zgleda pri tajniku lokalnega društva ali pa naj piše na glavni urad. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani belega plemena, neiziraje se na njih vero, politično pripadnost ali narodnost. Jednota sprejema tudi otroke v starosti od dneva rojstva do 16. leta in ostanejo lahko v mladinskem oddelku do 18. leta. Pristopnina za obo oddelka je prosta.

Premoenje znaša nad \$1,500,000.00.
Odrasli oddelk je nad 104% solventen, mladinski nad 2,000%.

MISLIMO NA JEDNOTO IN NAGRADE!

KDOR PRIDOBÍ NOVEGA ČLANA JSKJ, KORISTI JEDNOTI, KER JI POMAGA K RASTI, OBENEM PA KORISTI SAMEMU SEBI Z NAGRADAMI, KI JIH DAJE JEDNOTA ZA PRIDOBILENE NOVE ČLANE.

Za vsakega novopridobljenega člana mladinskega oddelka je predlagatelj deležen 50 centov nagrade.

Za novopridobljene člane odraslega oddelka pa so predlagatelj deležni sledećih nagrad:

za člana, ki se zavaruje za \$ 250.00 smrtnine, \$1.00 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$ 500.00 smrtnine, \$1.50 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$1000.00 smrtnine, \$3.00 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$1500.00 smrtnine, \$3.50 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$2000.00 smrtnine, \$4.00 nagrade.

Poleg označenih nagrad za posameznike bodo upravičena do posebnih nagrad društva, ki tekem kampanje pridobijo pet ali več novih članov. Ta posebna nagrada za društva znaša 50 centov za novega člana odraslega ali mladinskega oddelka.

mati povedala, da ni njen pravi sin, ampak sin neke bogate družine v Honolulu, Havaj. Neki ugrabljivalec je dečka, ki je bil eden dvojčkov Mrs. De Luz, odnesel iz zibelke in je odpotoval z njim v Pariz. To je mož storil iz maščevanja nad Mrs. De Luz, ki ga je kot ljubimca odklonila. Mladi John Phillips je po daljših neprilikah prišel v Honolulu, kjer se mu je posrečilo najti njegovo pravo mater in brata, ki sta neizrečeno srečna. John Phillips se zdaj imenuje Marion De Luz.

V ANGLIJI je bil nedavno splovljen najmodernejši parnik Cunard White Star črte, ki je bil kršćen na ime "Queen Mary." in je bil smatran za največji potniški parnik na svetu. Zdaj pa se je zagnalo, da je parnik "Normandie," last French linije, ki bo v kratkem dogotovljen in splovljen, nekaj čevljev daljši kot "Queen Mary." Tako bodo Angleži to prvenstvo moral pustiti Francozom.

TURKI, ki so stoletja nominalno prakticirali prohibicijo, bodo začeli piti pivo. Diktator Kemal paša je v Ankaru zgradil veliko pivovarno in vladne agencije priporočajo pivo kot zdravilo, prijetno, redilno in ceno pijačo.

PO PETINDVAJSETIH letih je našel svojo mater John Phillips, živec v Parizu, kot sin Mrs. Annie Phillips. Na smrtni postelji mu je njegova dozdnevna

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje s 1. strani)

tem za obstoj nasadov. Oblastva so že pred meseci izdala odredbo, da se sme orehovina prodajati

samo pod kontrolo organov gozdarske uprave. Ta odredba je bila izdana v varstvo nasadov in tudi zaradi tega, da bi bili kmetje rešeni brezvestnega izkoriščanja tujih lesnih trgovcev. Ti trgovci so za orehova debla kmetom dajali malenkostne vsote ter prodajali potem orehovino z ogromnimi dobički. Gospodarsko glasiljo "Privrednik" je objavilo te dni drastičen primer izkoriščanja. Poročevalec je opazoval transport velikanskega orehovega debla, posekanega in prodanega nekje v okolici Han-Pijeska. Trgovci je revnemu in nevednemu lastniku plačal za debla 500 Din, prodal pa ga je nekemu tovarnarju v Budimpešti za 50,000 Din.

V Koprivniškem in gjurjevaškem srezu je več sto posestnikov, ki imajo dele svojih zemljišč na madžarskem področju. Precej je pa tudi madžarskih posestnikov, ki imajo svoja zemljišča v Jugoslaviji. Po triandonskem paktu je meja urejena tako, da teče ponekod ne samo preko zemljišč, temveč tudi preko hišnih dvorišč. Dvoletniki imajo sicer posebne izkaznice za kretanje na področju 10 kilometrov na obeh straneh meje, ostale pa so nerešene še mnoge druge zadeve, zelo važne za veliko množico obmejnih posestnikov. Da bi se tudi te zadeve uredile, se bodo te dni v Koprivnici in občinski posvetovalnici sestali predstavniki jugoslovanskih in madžarskih obmejnih oblasti.

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

CURRENT THOUGHT

A New Undertaking

Two weeks ago each member received two letters from our Supreme President Paul Bartel. One letter was written in Slovene and the other in English, both carrying a message of appeal to our members to respond to the mammoth national SSCU campaign for new members.

The reason for the two letters was to make sure that every member understood the purpose of the communication, inasmuch as we have English-speaking and Slovene-speaking members in our Union. To draw the line of demarcation as to who are best versed in the English or the Slovene language is next to impossible unless the Home Office was to send a questionnaire to each member seeking this information. Such a procedure would be impractical and expensive; impractical in the sense that the final letter sent out by our supreme president would be less effective, since the novelty of the whole idea would be lost.

This is the first time in the history of our grand SSCU that a supreme president sent out a letter to each member. Perhaps this is the first time in the history of any of the Slovene fraternal benefit organizations that such a method was followed. Always seeking ways and means to be first in any undertaking for the good of our members, our SSCU again steps to the front to take the lead.

Of special interest to the English-speaking members is the letter written in the English language. Such a move can be interpreted as denoting equal recognition of the English-speaking members along with the Slovene-speaking members. Although our Union always conveyed the impression that the junior members are important, the English-speaking members considered themselves as subordinates, and as such have shown outward indications of lukewarm interest in their organization.

The supreme president's letter written in the English language should go a long way toward dispelling such inferior motives. The message invites the English-speaking members to take a greater part in the work of our Union.

Will our members respond to the earnest appeal of our supreme president? How are the English-speaking members going to react toward this modern way of soliciting their aid in the national drive?

At this time we can only guess at the probable outcome. But we can be optimistic enough to say that many members will make special efforts to secure candidates for membership. The two applications for membership blanks enclosed with the letter should bring in some excellent results.

Our letters of experiment will be watched closely by outside eyes to see what results shall be obtained in our organization. The whole scheme can be subject to much criticism, should it elicit but a feeble response. On the other hand it can also be heralded as a good idea found wanting in our SSCU, provided a good number of members respond.

The success of our national drive for new members depends a great deal upon the English-speaking members, and it is to them that the supreme president makes a special appeal. The field for new applicants rests with the American-born youth, and it is up to us to come through.

Have we enough pride in our organization to tell the outside world about its benefits and advantages? Are we sold enough on our Union to persuade our relatives and friends to join?

What is your answer?

Lodge No. 40 to Hold Another Midnight Dance

Claridge, Pa.—Everything is set for the big midnight dance to be held by St. Michael's Lodge, No. 40, SSCU. The dance is to be held in the Slovene National Home on Wednesday, Nov. 28, and will commence at midnight until 12. Bud Tragers's Orchestra will furnish the music.

To you, who think it odd to start a dance at midnight, I suggest that you come out to Claridge on Nov. 28 and find out what a good time you can have—in fact you will have the time of your life.

Bear in mind that you will dance on one of the best floors in the country to the best orchestra in the county; and you will be in company with a happy-go-lucky crowd.

Three reasons why you should attend this big dance: First, to have a good time; second,

to work up an appetite for that big, juicy turkey you will put away the following day; third, you will learn something about midnight dances.

If you come we will do everything to show you a good time. On the other hand, if you are an absentee, we can only give you our regrets. So, don't forget to come to Claridge on Wednesday, Nov. 28.

John Regina.

SOUNDS FAMILIAR

Constable, to Tourist: You're arrested. Come with me to see the judge.

Tourist: What law have I violated?

Constable: I don't know exactly which one, but I know you can't drive the hull length of Main Street in this town without bustin' at least one of 'em.—Grit.

A Matter of Opinion

By Frank J. Progar
No. 203, SSCU

Springdale, Pa.—A few months hence the National Crime Conference, planned by Attorney General Cummings, will get under way. The nation's greatest minds on the vital subject will assemble in Washington to discuss and promote means of checking and diminishing the spreading crime wave. The country is beginning to recognize the fact that to reduce crime we must abolish the complicated causes of crime: Unemployment, low wages, slums, loopholes in statutes, etc.

Publishers' Contributions

Another cause, and one that stares the public in the face, is the ignominious method of presenting the crime news in the daily newspapers. Pictures of criminals, such as the recent slaying of "Pretty Boy" Floyd, and the details of how they carry out their anti-social programs, are dressed and displayed as seen through the commercial eye for circulation purposes. They owe it to society to purge themselves of these unethical practices. The conspicuous pictures merely tend to enrage the slain gangster's pals all the more. The public in no way benefits.

Criminals Study Papers

In the criminal cases the editor's command to "get all the details" and publishing them does, as already mentioned, augment the sales, but the public is the loser. The criminal, and often those committing their first crime, study the details set forth in others' attempts and plan their own accordingly.

Mrs. Stoll's kidnaper, it will be remembered, admitted in his notes left behind that he made a careful study of the Lindbergh kidnaping and its aftermath.

Progress of Science

As I write this, before me lies a Pittsburgh newspaper. Consuming prominent space is the story of "Pretty Boy's" slaying and picture of Floyd lying in morgue, "toes up." Also on page 1, but less conspicuous, are the stories of the march of science: "30-Minute-Old Baby Has Appendix Out"; "Piccard, Wife Climbing Into Stratosphere"; "All-Aluminum Streamlined Limited Streaks Across Nation," etc. As mighty molders of public opinion, newspapers should and will eventually purge themselves for the good of humanity.

Correction

From the editor's note in my column of last week, I am informed that the leading Cleveland dailies featured the news item of mass suicide threat of Hungarian miners. This being so, they are to be congratulated on their keen insight. Many stories are interwoven in the one. Very few indeed were the ones that made it a first page "special." Many interesting angles could have been covered during the period that the miners remained "below." Only after Heywood Brown's comment did the majority of papers speak editorially. The Literary Digest for this week, the 27th, covers the story wonderfully. Don't fail to read it.

Every member get a new member.

Cash Prizes Awarded

Cleveland, O.—Collinwood Boosters Lodge, No. 188, SSCU, awarded cash prizes to the following: First prize of \$5.00 to A. Bracey, second prize of \$2.50 to Joe Struna and third prize of \$1.00 to Alvina Krelic.

Mary Lavrich, Sec'y.

BRIEFS

George Washington Lodge, No. 180, SSCU, of Cleveland, O., has sent out a questionnaire to each member to be filled out and mailed back to the secretary. Purpose of the questionnaire is to find out what the members want to do before and after the regular monthly meeting, in the hope of bolstering monthly attendance. In order to facilitate the handling of the questionnaire the member is requested to indicate his choice by merely making a check mark after suggested ideas which are drawn up on the back of the return postal card. Results of this undertaking will be watched closely to see the effect it may produce on the members.

Joseph Veranth, member of Slovenec Lodge, No. 114, SSCU, of Ely, Minn., is a candidate for county commissioner of the Fourth District at the elections to be held next Tuesday, Nov. 6.

The following SSCU lodges of Cleveland, Collinwood and Euclid are notified of the invitation extended them by the Cleveland SSCU Bowling League to be present next Sunday, Nov. 4, at Superior Ave. and E. 118th St. bowling alleys: Nos. 71, 103, 132, 137, 160, 173 and 188. Nos. 37, 180 and 186 have already sent representatives.

Interlodge League of Cleveland, O., will open its basketball season on Wednesday evening, Nov. 14, at the St. Clair Bathhouse. Ten lodges comprise the circuit this year. Strict rulings insist that each player must be a member of the lodge he represents, and that teams wishing to play out-of-town games must seek permission from the Cleveland Basketball Commission through the Interlodge League.

Miss Eda Penko, Slovene, attending East High School of Cleveland, O., in her senior year, was awarded the annual French scholarship given by Oberlin College through competitive examinations. More than 370 students, representing high schools of eight states, participated in the examinations which offer 15 scholarships to the winners.

Slovenec, No. 114

Ely, Minn.—At the regular monthly meeting of the Slovenec Lodge, No. 114, SSCU, Oct. 21, the undersigned was duly elected to succeed Bro. John J. Boldin as secretary for the ensuing year. All members of Slovenec Lodge, No. 114, SSCU, are requested to mail all correspondence and make assessment payments to Anton Skradski at 131 W. Sheridan St., Ely, Minn.

Anton Skradski,
Secretary, No. 114, SSCU.

The Panthers Howl

By LITTLE STAN

Ely, Minn.—Ha, ha, ha! Little Stan is still laughing at Stan Progar's rendition of a Panther football victory in last week's Nova Doba. Yep, the mighty Gophers from Minnesota took the Panther by the claws, and the Panthers are still howling with pain and humiliation. Was Mr. Stanley Progar's pretty little face red?

The mighty Panthers, after taking on a little small change in Washington and Jefferson, and followed up by beating a mama's team from West Virginia, thought they were the guys to do the howling. Meanwhile Little Stan hee-hawed back in Ely, just like a villain, 'cause little did the Pitt Stan know that our hero (Gophers) would foil him . . . tsk, tsk!

Well, big Weisenbaugh thought he was pretty tough, the "lug!" Along came Minnesota with Lund, Kostka, Alfonso and a million other flashy backs, and a line that played tag with Weisenbaugh, Weinstock and all the rest of the stocks and Munjas. During the first quarter Minnesota Gophers teased the lowly Panthers until they took their handkerchiefs out of their pockets and cried! In the second quarter Jock Sutherland and Stan Progar began to weep in consternation. The team saw the father and son of Pitt weeping . . . they dried their tears and were actually teased into a touchdown!

The first half ended with the Panthers enjoying a 6 to 0 lead. Stan was smiling, so was Jock Sutherland. The second half opened and the Panthers tripped merrily unto the field. Music was played by the band. It was the Spring Song. The Gophers came out, not tripping merrily, but mimicking the mighty Panthers. The Panthers blushed. Whoops, my dears! The game was on. The Panthers began to look a little ill. The Gophers and Little Stan were snickering. Kostka, Alfonso and Lund combined with the efficient pass catching of Bob Tenner and pushed across two touchdowns. Why, even little Billy Bevan smacked (kissed) big, burly Weisenbaugh on his dimpled cheeks. Such love! But Little Stan is getting romantic again. The game ended with the Gophers smiling, grinning and teasing the mighty Panthers to a stinging 13 to 6 defeat. The Panthers are still howling. Little Stan can hear them way up here in Ely! And that also convinces Little Stan that Jock Sutherland and the boys, including Stan Progar, will spend the New Year Day listening to the mighty Gophers lacing the same kind of defeat to the Rose Bowl contestant . . . or else the boys may be still dancing prettily to Love's Old Sweet Song, and while skipping along . . . pluck a little pansy . . . and after all that they will hear the birdies sing, Tweet, tweet!

Well, enough of the razzberries, Little Stan has some news for the Ely folks. Joseph Veranth, member of Slovenec Lodge, No. 114, SSCU, is a candidate for commissioner, and the election is on Tuesday.

And now Little Stan will also say Tweet, tweet! and, Panthers, if you can't stop that howling, I'll have to do something about it, 'cause I can't

Cleveland SSCU Bowling League Meets Next Sunday at Superior E. 118th St. Alleys

ALL SSCU MEMBERS OF CLEVELAND, COLLINWOOD AND EUCLID INVITED TO BE PRESENT

That the SSCU Bowling League of Cleveland is a certainty was best illustrated last Sunday, Oct. 28, at the St. Clair-Eddy Alleys, where some twenty-five enthusiastic members gathered to see what it was all about.

Many more are expected to join the circuit before the official opening. Officials of the league believe enough SSCU members are interested in this idea to form at least eight regular five-man teams.

Next Sunday, Nov. 4, the league will hold another preliminary gathering at the Superior and E. 118th St. Alleys. All SSCU members of Cleveland, Collinwood and Euclid are cordially invited to be present.

The response so far has come from only three lodges, No. 37 (senior branch), No. 180 (G. W.'s) and No. 186 (Betsy Ross). There are ten SSCU branches in Cleveland, Collinwood and Euclid; let's hear from them next Sunday.

Those present last Sunday indicated by their enthusiasm that they are strongly in favor of a SSCU bowling league. A number of girl-members showed up, and if the preliminary games mean anything, the weaker sex is not so weak when it comes to bowling as evidenced by the 148 score made by Mrs. Augusta Guzik.

Perhaps the most important announcement of the result of last Sunday's meeting is the cost for each bowler, which, according to present plans, will be considerably lower than the 75 cents announced in last week's issue.

In order to equalize the potential strength of each team, bowlers with high averages will be teamed along with bowlers of low averages. Thus every bowler will have a chance to share in the prize money to be awarded at the end of the season.

Girls will be given a handicap of 75 pins and they will bowl with the men. Officials will place at least one girl on each quintet, and more if necessary.

Each team will have its own captain, whose duty it shall be to collect the money every Sunday afternoon and to manage the team in general. It was further decided to allow each team to select its own name.

In the preliminary games some of the men indicated by their skill that the SSCU circuit shall consist of a number of Class A bowlers. George Kovitch, president of Betsy Ross, rolled a total of 603 pins for three games. John "Bub" Kardell and Walter Guzik of the Washingtons each hit the pins for 560, or an individual average of 187. M. Krall came through with 215, F. Kovitch with 209 and A. Perdan with 201. These figures give the reader a rough idea of the caliber of some of the bowlers.

On the other hand there were a number who hit the wood for lesser scores, including the writer. But these bowlers will be distributed on teams with the better bowlers, giving every participant an equal chance to share in the prize money.

Rangers and Arrowheads Present Joint Dance Nov. 2

Ely, Minn.—The C. and M. Rangers, No. 1, and the Arrowhead Lodge, No. 184, SSCU, have combined efforts to stage a memorable dance Friday, Nov. 2.

It was the good fortune of the arrangements committee to secure the services of the famous Ty Tyson and his Recordors, thus offering dance lovers music and entertainment par excellence.

It is generally agreed that Ty Tyson and his artists have a flourishing reputation as master entertainers and such as has not been enjoyed by any previous invading orchestra (and there have been some good ones).

Ty Tyson and his Recordors have just completed an engagement of 15 weeks at the Aztec Plaza in Monterey, Mexico. Prior to this engagement they had been featured in various large centers from coast to coast with marked success.

This gala affair will take place at the beautiful Washington Auditorium in Ely and the admission will be 75 cents per couple and 25 cents for extra lady. There will be no extra sleep with all that noise going on!

Stanley Pechaver,
No. 2, SSCU.

charge at the door as stated in the article of the previous week.

Remember the date—Friday, Nov. 2.

Angela Skala,
Publicity Committee.

To Lecture on Authors

Cleveland, O.—Miss Eleanor Sunderland, head librarian of the St. Clair Branch Library, announces a series of four lectures on modern Slovene authors to be given by A. J. Klancar, translator and Slovenist.

Two lectures will be given after Christmas. "The public is cordially invited to attend these lectures by Mr. Klancar," says Miss Sunderland.

The first lecture will be given Dec. 4, 7:30 p. m., in the St. Clair Branch Library.

STILL GOING ON

Mother: You were a long time in the conservatory with Mr. Willing last night, my child. What was going on?

Daughter: Did you ever sit in the conservatory with father before you married him.

Mother: I suppose I did.
"Daughter. Well, mother, it's the same old world.—Humorist.

Roaming With Little Stan

Ely, Minn.—The real Indian summer has arrived, and the way things look it's here to stay for quite some time. With this return of summer in fall's underclothes comes the call to action of all the SSCU lodges in Ely. The Gophers, Rangers and Arrowheads have started the ball rolling, and did we have a swell time during these last few days.

On Wednesday the Rangers gathered together at the National Home and we find the building almost filled to capacity. We see Doc Zgonc (good old Doc) with a nice smile on his face; Doc, you know, is the chairman now, and he is doing a swell job. Louis Kotzian, Peppy Louis, is again furnishing the dance music, and what he can do with the old accordion, we can't find words to describe. Anyhow, Peppy Lou is okay. . . . Then there are all those bartenders dishing out the beer almost as fast as glasses are presented. Merry laughter fills the air as Peppy Lou is striking up the tunes for the next number. We see Angie Skala, Miss Mantel having a ducky time (that's a new one on me, I mean the expression). We glance over the floor and we just can't miss the gals who are always the life of the party. Of course, I mean the Kolenz sisters, Katy Milkovich and Christine Merhar.

Every now and then Peppy Lou comes to fill up on more beer, and all is well.

On Thursday the Arrowheads came through with flying colors. Before the actual entertainment started plans were completed to stage one of the finest dances ever held in Ely. The Rangers and Arrowheads are working together on the dance, which will be held at the Washington Auditorium on Friday, Nov. 2, and will feature Ty Tyson and his orchestra. Everybody should turn out! Now music fills the air, and Peppy Louis is again at the helm of the musical dancing ship as couples whirl through space in wonderful ecstasy (Whoops, my dear!). Lou Kompare is part-time bartender, as is Fritz Banks. Music fills the air, and Little Stan, too, is in ecstasy; what an evening! Oh, a surprise feature! The Shepell Sisters are singing! Jack Smrekar (with a nice smile on his countenance) introduces the gals. Frances Shepell starts the piano keys a rattlin' and the gals burst into sweet melodic strains of popular music. They hold the crowd spellbound with their beautiful rhythm and tempo.

One song followed another and the crowd clamored and stamped for more, until the smell of boiling "polackers" reached the nostrils of the multitude. Then we all rush into the kitchen where the "polackers" are soon disposed of and the smell of garlic is very evident, but who cares? Then, again, there's a small room which draws Little Stan. Men come in the room and go out, but the funny part of it is that when they come out they don't look the same. I wonder why? More pep is shown also, but Little Stan does not know how they get all the extra pep. Think I'll hang around the little door for a while.

Meanwhile more beer is consumed and the dancing continues; still Little Stan is around the door, but too bad, his patience goes unrewarded.

The clock hands turn around and it is time to go, and we all leave the hall of the National Home to turn our smiling faces toward home and bed. Perhaps someday someone will tell me bedtime stories so that I may fall asleep sooner than I do, al-

though Little Stan does not suffer from insomnia (I think that's how we spell it).

On Friday evening the Gophers sponsored their big dance, which also proved to be a 100 per cent flop. Why? Well, the only explanation that we can give is that winter blasts are just around the corner, and the Gophers had to go south again. Here's another reason why it was a flop. Eddie Dvorak and his Orioles didn't show up, and we had to call Virginia to get Matty and his Revellers who supplied wonderful music to the scant crowd.

Louise Seme was at the gate with Little Stan and Alec Losir. The other fellows were posted around the side door to prevent any of the gate crashers from getting any satisfaction, much to their disappointment. The third and last reason why the dance wasn't so good was that most of the Gophers didn't show up. Now, why is that? We had a swell bunch last year, and we have the same gang this year, but the interest just isn't there. Come on, Gophers, don't go to sleep, 'cause if you do, why, Little Stan might also go to sleep, and we can't do that!

We have our first meeting on Friday, Nov. 2. Let's all get together and make up for lost time. What say? Stubba Rom was also going big on that particular evening which winded up with Poggy Musich, Alec and Frank Kosir, Stubba and Little Stan all going to Stan's apartment, where an after-dinner lunch was served at 1:30 a. m. After laughing ourselves sick for an hour or so, the boys left, and Little Stan went to dreamland to dream perhaps of Milwaukee. Who knows? Well, I'll be seein' you all at the Tyson dance tonight (Friday) and in the meantime, take good care of yourself!

Stanley Pechaver,
No. 2, SSCU.

Time to Quit Kidding and Get to Work

Our challenge might be stated in the slang expression of yester-year, "Quit your kidding." As a slang expression it has gone out, but it never went out of the life insurance business. First we kidded ourselves that we were master salesmen, when the truth was the public were so busy buying they just naturally got some insurance, along with a new automobile, a second radio, and a third bathroom. Then we kidded ourselves that we didn't have to sell it because Wall Street would make us all rich anyway. And lately we have been kidding ourselves that nobody could sell anything. So we have just been sitting around our office, smugly content, because some other agencies were losing business faster than we were.

The depression has been such a perfect alibi for so long, we sort of hate to give it up. The time has come to quit kidding ourselves, quit waiting for those big plums to fall, get busy, make clear plans for an honest day's work, and get to work!—Frank M. See in the Fraternal Monitor.

What Experience Teaches

In a crowded street car, according to a London paper, a stout woman with a troublesome small boy had to stand with other "straphangers."

"Your little boy is crying dreadfully," remarked a sympathetic lady. "Whatever is the matter with him?"

"Nothin'," replied the mother sharply. "E allus hollers when 'e sees me with a strap!"

Dan Cupid Kept Busy by George Washingtons

Marriages and engagements seem to flourish among the members of George Washington Lodge, No. 180, SSCU, of Cleveland. Last Saturday Miss Rose Celesnik, daughter of Mr. and Mrs. John Celesnik, became the bride of Joseph Sterk, son of Mr. and Mrs. Peter Sterk. The bride was former recording secretary of the Washingtons.

A surprised and bewildered group gasped at the announcement made last Sunday at St. Clair-Eddy Bowling Alleys that Miss Anne Jaklich, secretary of G. W.'s, is betrothed to Mr. Leo Zupancic of Timmins, Ont., Canada. Even the ladies were kept in the dark until the announcement.

Recently an announcement appeared in the Nova Doba that the G. W. president, Joseph Jaklich Jr., and Miss Olga Bizjak had decided that the two would live cheaper than one in the near future.

Then there are Mr. and Mrs. Charles Kikel who walked the matrimonial plank not so long ago.

And while on the subject of marriage, it is interesting to note that two of the newly admitted members in the present drive were married last Thanksgiving. They are Mr. and Mrs. John Kardell. Whether this pair exerted any influence on Dan Cupid to shoot some arrows into the hearts of Washingtonians cannot be ascertained; although they might have patted Dan on the back and encouraged him to show a little more concern about the Cherry Tree Choppers.

Are You Too Proud to Ask Them?

How often have you heard a life insurance agent say, "I never solicit my relatives or close friends for life insurance—I'd rather tackle a total stranger any time!"

Perhaps the agent believes he is justified in his stand, but—it is a false philosophy. He should take more than a passing interest in the welfare of his relatives and friends. They need his advice and service, and it is the agent's duty to see that those who are dear to him have the proper and adequate protection.

The old days are gone forever, when a man thought he was doing the agent a favor by taking out a policy. Reverse English has changed the old order, and that the agent is performing a great service to his policyholders and their families, is recognized by everyone.

Just picture the feelings of the agent, if a near relative should die and leave his family in need and dependent on charity—just because the agent was too proud to sell protection to his relatives. He certainly couldn't shift the finger of blame, and the responsibility for that family's plight would be on the agent's shoulders.

Tell your friends what business you're in—let them know about your service, and give them the advice and protection they are entitled to. If you don't tell them, someone else may, but don't take that chance.—Policyholder.

Anxious to Please

"A dollar's worth of carbolic acid, please," said the depressed looking man.

"This is a hardware store, sir," replied the dealer, regretfully, "so we don't handle it. But is there anything I can do for you in our special line of ropes, razors or revolvers?"

Sport Flashbacks

By Stanley Progar
No. 203, SSCU

Springdale, Pa.—The dizziest, dopiest football season continued its staggering advance as the Panther fell before their championship rival, the Gopher.

Lurking unseen in the shadows, the little Gopher proved mighty enough to trip the Panther while on the road to football fame.

Local critics believe that Pitt's failure to continue undefeated was due to the fact that the Gophers saw too much of Wiesenbaugh on the bench and not enough on the gridiron. Why Coach Sutherland kept him there will probably remain a mystery, but after all a coach should know his players a little better than the average football fan. This, no doubt, was the first break received by the Gophers. Prior to this game Wiesenbaugh was unstoppable as far as long runs ending in touchdowns were concerned. This alone should convince anyone that the critics may be just a hair off center in shooting at the target.

All in all, credit must be given the Gophers for making the Panthers satisfied with second honors. They waited patiently and bided for a break and took full advantage of it when the break came. It is no shame to lose to such a team as the Minnesota Gophers.

Handle With Care

Coach Jock Sutherland thinks rather highly of his halfbacks and insists that opponents handle them with care. This came about after one play during the recent Pitt game with the Presidents. Halfback La Rue pounded cleats down the sidelines with the full intentions of a touchdown. This may have been but for the W. and J. safety man. He cut across the field and threw La Rue out of bounds right in the arms of Coach Jock Sutherland.

Rumors assert that the safety man shouted, "Here, take him. He's done enough damage as it is." To this Dr. Sutherland replied, "Oh, no, not yet. 'That's not half as much as he will do the rest of the game."

Deans Weakening

The famous Deans, Dizzie and Daffy, concluded their barnstorming with their exhibition in Pittsburgh and now will appear in vaudeville for one week.

Dizzy Dean yawned and said, "We could sign for ten weeks, but took only one, and I wish we didn't. Since we have signed we will stick it out, although I am tired and ready for a good, long rest."

Imagine. He couldn't wait from one day to another to pitch ball in the series. Then came his tour and a game almost every day. Now he is balking at appearing on the stage. The only energy exerted will be in answering questions, and he says he is too tired to talk!

Moral. Even a Dean will weaken and falter in the end.

I Wonder

Here is a question that has the baseball world guessing. If you can answer it correctly and quickly you have done mankind a great deed and may be in line for the Nobel prize. Look it over.

If Mickey Cochrane took the Detroit Tigers out for a canoe ride, would Schoolboy Rowe? I don't know. Do you?

Correct

"What is a budget?"

"Well, it is a method of worrying before you spend instead of afterward."

Lodge No. 40 Team Requested to Turn in Uniforms

Stresses Local Membership Drive

Claridge, Pa.—This is a notice to all mushball players of Lodge No. 40, SSCU, holding uniforms.

At our regular monthly meeting held on Oct. 14 a resolution was adopted to the effect that all uniforms shall be turned in to the local lodge and kept as the property of the lodge. You can turn them in to Manager John Regina or at our next monthly meeting. You are requested to arrange your uniforms in such a way as to be ready for storing away. Players are cautioned not to wash the jerseys.

When returning the uniform don't forget that new member. So far this year we secured about fifteen new members, and we can enroll fifteen more before the end of the year if each member gets at least one new member.

Let's get going, boys, or the other orders will get them instead. Do it today and don't wait for tomorrow. Keep in mind that it is the early bird that gets the worm.

There is very little work connected with the campaign. All you have to do is say to the prospect: "Say, brother, we would like to have you in our great organization, the SSCU; the assessments are low and the benefits high. Moreover, your loved ones will be protected in case of your death."

John Regina,
Vice Pres., No. 40, SSCU.

Are You Minding Your Own Business?

The self-appointed, self-sufficient know-it-alls were forever going to Washington to tell President Lincoln how to run the country. On one occasion an entire committee traveled to the capital to urge the president to oust some prominent official and interfere generally. Lincoln disposed of the business by telling the following story:

"I could never quite understand why the Lord put the curl in a pig's tail. It never seemed to me to be either useful or ornamental, but I reckon that the Almighty knew what he was doing when he put it there, and as it is outside of my department, I have quit fretting about it."

Are you wasting time fretting about matters outside of your department, about whether the companies are going to be supervised by the federal government or remain under state supervision? Whether the market values this year have been made according to your idea? Whether your policy costs less or more than that of the agent who lives across the street? Whether it will rain tomorrow when you plan to make 15 calls downtown?—Guarantee Mutual News.

Celebrated Often

Fred: I've got a date tonight with that peach you introduced me to. It's her birthday and I've got this necklace for her.

Jack: She's doing well. Ask her to show you the bracelet I got her for her birthday last week.

Was a Tenderfoot

"Believe me, mum," said a tramp, "the soles of these shoes I'm wearin' are so thin that if I happened to tread on a penny, which I never does, worse luck, I could tell if it was heads or tails."

With the Pathfinders

Gowanda, N. Y.—We are still talking about our masquerade party held after the last meeting of Pathfinders Lodge, held Oct. 16.

Everyone tried to find out the identity of the other person. In reality it was a hair-pulling contest between the old maid school teacher and the hay shaker.

Gosh, we have an increase of feminine membership. Up to this meeting we were not aware of the "handsome" lady until "she" stepped into the hall flashily dressed in the newest fall fashion. Our new lady friend is none other than that highly esteemed Charles Morse. He certainly had us guessing because his voluptuous curves were deceiving.

Helene Strauss is still hanging around that certain lamp-post in town. The police soon will have to collect a tax to pay for the extra light. She is waiting for that "man-o'-mine." Ernie Paleic, in the role of fortune teller, told our Helene all about her Prince Charming; so now she is watching under the designated lamp-post for fear he will escape.

Such staggering. I suppose the couples considered it dancing, but I call it the latest holds in wrestling. What puzzled me is whether they danced to the noise or music because the din of the merrymakers drowned out all the good music. Louis Andolsek's big shoes got in everybody's way. Clowns, we hear, have big shoes, so Louie is excused.

You should have witnessed the grand rush to the refresh-

ment table. Evidently no one had eaten for weeks. Doughnuts, cider and popcorn disappeared with amazing rapidity. Vic Crozier was the man behind the bars." He poured cider so fast that he didn't have time to drink to his own health. "Chuck" Morse was daintily munching popcorn in a manner befitting a young lady. Tony Sternisha laughed and laughed. He began cramming doughnuts in his mouth so fast that he ate a hole in the doughnut by mistake. Amid vigorous shakes and slaps on the back you're choking Tony was revived. Someone must have had a grudge against him because the pats on the back were by no means gentle.

More dancing followed, until finally the members had a difficult time dragging their feet around. Couple by couple began to disappear until only a few were left. The rest, beginning to realize how late it was, started to fade out in the morning hours.

After such a grand 'n' glorious time we are expecting a record attendance at all future meetings and a lot of new members.

Don't rob the children's banks, but save your own pennies for the penny bingo event scheduled for our next meeting. Come one, come all, but don't forget your pennies.

Come on, let's get going, pals. I'll be waiting for you at the Pathfinders' meeting with doors wide open to welcome you, one and all. So, don't forget the date—Nov. 20—with Pathfinders Lodge, No. 222, SSCU.

Joseph Zakaitys.

Lodge No. 55 Extends Dance Invitation, to Be Held Nov. 10

Uniontown, Pa.—Members of St. Rochus Lodge who did not attend the last meeting are hereby notified that the auditing committee checked the books of the secretary and treasurer and found them all in excellent order.

It was further decided at the last meeting that our lodge hold a dance on Nov. 10 in conjunction with the 29th anniversary since the founding of our lodge. Each member of our lodge who does not attend this dance shall pay 50 cents into the lodge treasury. Admission to the dance is only 25 cents for either the member or his friend.

Joseph Smith and his orchestra will furnish the music for the dance. His music can be heard over Station WNBC every Saturday morning at 10 o'clock.

All members of our lodge are urgently requested to attend this dance and to invite their friends. Invited are also members of neighboring lodges, who can be assured of our attendance at any of their undertakings. Especially invited to our dance are members of Lodge No. 171, SSCU, of Republic, Pa., many of whom formerly belonged to our lodge.

PLAYING SAFE

"That's the second time today I've seen that man following that woman in another car, yelling at her all the time."

"Yes, that's old Johnson. He's teaching his wife to drive, but he's not taking any risks himself."—Bystander.

Splashless and Slossless

Goo: How did the professor make his million?

Magoo: He put fenders on grapefruit spoons.

They are also requested to bring along their friends to join in the festivities.

A turkey and a goose are among the several prizes to be given away that evening.

Dance will commence at 7 p. m., for time passes quickly when spent on entertainment. No one need to offer had weather as an excuse for not coming to our dance, for our hall has a good roof that will not permit rain to seep down one's back. The street car stops right in front of the hall on Franklin St. Take the Brownsville car if coming from Uniontown or Brownsville and tell the conductor to let you off on Franklin St.

This dance may turn out to be an excellent opportunity to secure new candidates for membership in the adult or juvenile department. Friends who are not members of our Union will find out what a congenial crowd comprises the membership of our SSCU and thus may be induced to join if we talk to them. They may be interested in enrolling their children in the juvenile department. It is worth mentioning the fact that our lodge is not dead, but has shown much life in our campaign drive. Our record to date is five new enrollments in the adult department and 14 in the juvenile section. I hope that this record will be increased considerably by the end of this year.

We will see you at our dance on Nov. 10. Lodge treasury is in need of financial assistance in order to loan out money to some needy member in trouble. This is fraternalism and the work of fraternalism.

For Lodge No. 55, SSCU.
Joseph Prah, Sec'y.

DOPISI

Rockdale, Ill.

Tem potom ponovno opominjam člane članice društva Vit. sv. Mihaela, št. 92 JSKJ, da bi bolj redno pričevali svoje pesmesne in da bi se številnejše udeleževali društvenih sej. S tem bodo prihranili tajniku mnogo dela, ker mu ne bo treba po hišah hoditi in gledati, kako po dobili zadosti denarja za polati na Jednoto. — Za društvo št. 92 JSKJ:

Louis Urbančić, tajnik.

Ely, Minn.

Na redni seji društva "Slovenec," št. 114 JSKJ, ki se je vršila 21. oktobra 1934, je bil podpisani soglasno izvoljen za društveno tajnika do konca tega leta. Vsi člani društva "Slovenec," št. 114 JSKJ so prosteno, da plačajo svoje pesmesne Antonu Skradski na 131 W. Sheridan St., Ely, Minnesota. — Z bratskim pozdravom,

Anton Skradski,

tajnik društva št. 114 JSKJ.

Joliet, Ill.

Člane in članice društva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ, ki niso bili na seji dne 21. oktobra, obveščam tem potom, da je bilo na omenjeni seji sklenjeno, da se opusti društvena veselica, ki bi se bila imela vršiti 10. novembra v Slovenija dvorani. Torej, društvene veselice dne 10. novembra NE BO! Sklenjeno pa je bilo, da se priredi družabna zabava na večer 3. novembra. Vršila se bo na domu Franka Vrančarja na 1812 N. Center St., in sicer v spodnjih prostorih. Vsi člani in članice društva št. 66 JSKJ so vabljeni na to zabavo. — Za društvo št. 66 JSKJ:

Frank Pirc, tajnik.

Barberton, O.

Sezona piknikov je zaključena in zopet smo začeli z zabavami in raznimi prireditvami v dvoranah, kar se bo nadaljevalo tja do spomladi, ko se krasna vesna zopet prebudi iz zimskega spanja.

Dramski klub "Slovenija" v Barbertonu, O., priredi v soboto 3. novembra zvečer veseligo v treh dejanjih, "Poslednji mož." Posetniki prejšnjih iger so se izrazili, da so jim komične predstave bolj všeč. Zato je dramski klub sedaj to željo upošteval in izbral komično igrjo, ki bo prav zagotovo vse posetnike spravila v smeh. Videli boste, kakšen je bil poslednji mož in kaj je počel s svojo družino, nazadnje se je pa moral ukloniti in se vdati razmeram sedanjega časa, kajti uvidel je, da dandanes ni več na svetu prostora za take moše, kakršni je hotel biti on.

Ker je občinstvo vselej v velikem številu posejlo prireditve dramskega kluba "Slovenija," je upati, da bo tudi pri tej prireditvi udeležba povoljna.

Ker smo člani dramskega kluba v večinioma tudi člani JSKJ, nam bo sproti urednik gotovo ustregel in to naznanilo objavil v listu in morda nas tudi on poseti na omenjeni večer. — Pozdrav!

Frank Troha.

Uniontown, Pa.

Članom društva sv. Roka, št. 55 JSKJ, ki niso bili na zadnji seji, naznanjam, da je nadzorni odbor pregledal knjige tajnika in blagajnika in našel iste v najlepšem redu.

Dalje je bilo sklenjeno na omenjeni seji, da priredi naše društvo na Martinovo soboto, 3. 10. novembra zvečer veliko veselico v proslavo 29-letnice ustanovitve našega društva. Član našega društva, ki ne bo prišel na to veselico, bo plačal 50 centov v društveno blagajno; vstopnice pa so samo po 25 centov, bodisi za člane ali njihove prijatelje.

Na veselici nam bo igral Jo-

seph Smith in njegov orkester, ki igra na WNBO radio postaji vsako soboto ob 10. uri dopoldne; torej se lahko zanesemo, da bomo imeli dobro godbo.

Vsi člani in članice našega društva so vabljeni, da se gotovo udeležijo te veselice in da privedejo s seboj svoje prijatelje in prijateljice. Vabimo tudi članstvo sosednjih bratskih društev, da nas v obilem številu poseti. Ob prilikah njihovih prireditev bomo skušali obisk in naklonjenost vrniti. Posebej so vabljeni člani društva "Vsi za enega, eden za vse," št. 171 JSKJ, s sedežem v Republic, Pa., da nas posetijo na tej veselici, kajti mnogo članov društva št. 171 je prej spadalo k našemu društvu. Priporočamo jim tudi, da pripeljejo s seboj našo veselico vse svoje prijatelje in prijateljice, da nas bo več in da se bomo boljše zabavali.

Na veselici bomo imeli gosko, da jo bo lahko Martin jezdit domov, pa tudi velikega purana iz West Virginije, in več drugih lepih predmetov za oddati. Vse bo po 10 centov in nihče ne ve, kakšna sreča ga čaka.

Pričetek veselice bo ob sedmih zvečer, kajti čas pri dobri zabavi in najboljši postrežbi bo hitro potokeal. Nihče naj se torej ne izgovarja na slabo vreme. Saj ima naša dvorana dobro streho in ne bo nobenemu dež za vrat curel. Cestnoželezniška kara obstane prav pred dvorano na Franklin St. Iz Uniontowna ali pa iz Brownsville je treba vzeti Brownsville karo. Pa opozorite konduktorja, da hočete izstopiti na Franklin St.

Na tej veselici bo morda dobra prilika, da dobimo kaj novih kandidatov za odrasli ali mladinski oddelek. Prijatelji, ki se niso člani naše Jednote, bodo se na veselici prepričali, kakšna dobra družba so člani JSKJ, pa bodo voljni pristopiti, če jih nagovorimo; pripravljani bodo tudi vpisati svoje otroke v mladinski oddelek. Omeniti je vredno, da naše društvo ni mrtvo, ampak, da se je izkazalo precej živahno v tej kampanji. Dosedaj smo dobili 5 članov v odrasli in 14 članov v mladinski oddelek. Upam, da to število pred koncem leta še znatno dvignemo.

Torej, da se vidimo na veselici na večer 10. novembra! Blagajna našega društva potrebuje nekoliko denarne pomoči, da v slučaju potrebe lahko založi za kakšnega dobrega člana, ki pride v zadrego. To je bratstvo in bratsko delo. Pozdrav! — Za društvo št. 55 JSKJ:

Joseph Prah, tajnik.

Canonsburg, Pa.

Nastopila je sezona jesenskih priredb. Razna tukajšnja slovenska kulturna društva so pridno na delu, da pokažejo narodu kar največ raznovrstnega razvedrila in duševnega užitka. 13. oktobra je tukajšnje pevsko društvo "Ilirija" vpriporilo vinski trgatve, ki je izpadla prav povoljno. Dramski klub "Soča" se pa pridno vadi za prizorišče igrje "Glavni dobitek." Ta igra ali burka bo vpriporjena v soboto zvečer; po igri bo ples in prosta zabava.

Igra "Glavni dobitek" bo predstavljena na odru društva Postojnska jama št. 138 SNPJ. Igralci "Soče" se zavedajo, da je treba mnogo prizadevanja in učenja, da igra moralno uspe. Prav tako se vsak ljubitelj drammatike lahko zaveda, da morajo igralci žrtvovati marsikateri večer, da vpriporijo igro kar najbolj naravno in da zadovoljijo občinstvo. K temu, seve, pripomore dobra volja in aktivnost igralcev. S to dobro voljo lahko pospešijo duševni užitek.

Kakor vsako kulturno društvo, ima tudi "Soča," katerega tvorijo sami delavci, ki po tovarnah in rudnikih pušajo svoje fizične, moči, poteškoče za obstanek. Toda ker ima dobre

in požrtvovalne igralske moči, kateri edina naloga je, da potom predstav širijo in izražajo delavstvu potrebno razvedrilo, je igralsko osebje prepričano in uverjeno, da ga bo narod tudi v bodoče podpiral ter se v velikem številu udeležil prireditve na 3. novembra. Pri tej velezanimi vi burki nas bo zastupila vsa čmernost in se bomo prav od srca nasmejali. Lepo igrana igra je kakor balzam za človeške čute. Človeka pusti vsa nervoznost in napetost. Kaj bi bilo življenje brez dobrega razvedrila, kakor iger, petja, glasbe in drugih umetnosti.

Igra "Glavni dobitek" je zelo smešna in prav družinska slika starega profesorja v pokoj. Zadel je milijon ter pričel po milijonarsko živeti. Žalibog, bila je pa nekakšna tiskovna pomota. Radi tega ga vse zasmejuje.

Po programu bo sledila postrežba z okusnim prigrizkom in dobro pijačo. Nato pa se bo vsak lahko naplesal, ker bo igral dober orkester.

Torej, prijatelji, znanci, ljubitelji drammatike, "Soča" vas prav vladno vabi na to prireditev. Ne zamudite prilike, da se skupaj pozabavamo in razveselimo in da za par ur pozabimo na današnjo bedo, ki jo nismo mi zakrivali. Občinstvo se opozarja, da pričetek igre bo točno ob 7:30, torej, kateri pride pozneje, ne bo videl vseh prizorov. Torej, na veselo svidenje 3. novembra!

Za dramski klub "Soča":

John Koklich.

Chicago, Ill.

VSESLOVANSKI KONCERT. — Na vseslovanskem koncertu, ki se bo vršil v nedeljo 9. decembra 1934 v Civic Opera Hall v Chicagu, bosta predstavljala hrvatsko skupino dva pevstva zborov, oba izredno odlična: "Zora" in "Preradović."

Hrvatski pevski zbor Zora je bil ustanovljen leta 1902. Svoje prostore ima v istem poslopju kjer je "Narodna dvorana." To je na 1802 So. Racine Ave., koncerte pa prireja v "Pilson Sokol Hall" na 1814 So. Ashland Ave. Nastopa kot mešan, moški, ali pa tudi samo ženski zbor. Sedaj ima 74 pevskih moči, med njimi moških dvakrat toliko kakor žensk. Predsednik je Mr. Frank Halaus (1803 So. Throop St.), pevovodja pa Mr. George Benetzky, ki vodi zbor.

"Zora" je eden najfinejših slovenskih zborov v Chicagu. Napravila bi najboljši vtis na izbrano in kritično občinstvo v Zagrebu ali Ljubljani, ki je navajeno najboljšega petja v svojem jeziku. Kar se pevskih programov tiče, Zora ne caplja po izhojeni cesti povprečnih zborov, temveč si utira svojo pot, četudi morda včasih v svojo finančno škodo, ker ji občinstvo ne more vedno slediti. Mr. Otto Kakonigg, eden njihovih pevcev, mora imeti na skrbi, da vedno sproti zasleduje, kaj pojejo najfinejši zbori v Jugoslaviji; tako si Zora iz obilice dobrega in novega izbere najboljšo. Še bolj važno pa je, da Zora to, kar si izbere, izredno fino proizvaja. V svojem repertuarju ima tudi obsežne skladbe, kakor opero "Zrinjski" in opereto "Baron Trenk," "Vesela vdova," "Caričine Amazonke" itd. Bratski zbor s takimi umetniškimi tendencami in zmognostmi zasluži naše skrajno zanimanje. Toliko o hrvatski "Zori."

Miss Evelyn Fabian (1932 W. Cermak Rd.), predsednica slovenske pevске skupine, poroča, da je prejela vstopnice za vseslovanski koncert, vsake vrste nekaj, to je od 50c do \$2. Nihče ne bo prodajal vstopnic po hišah, ali jih ponujal na raznih prireditvah in zabavah. Za našo okolico, kakor tudi za zahodno in severno stran ima zalogo vstopnic samo Miss Fabian, za južno stran pa Mr. Ti-

sol (10209 Wentworth Ave.). Zglasite se pri enem ali drugem predstav boljši pripravno; posredno vam jih lahko preskrbe tudi pevci "Slovana," "Lirje" in "Adrije." Sedežev po nizki ceni je razmeroma malo in bodo hitro prodani; prav verjetno je, da proti koncu tudi dragih sedežev ne bo mogoče dobiti, ker navsezadnje v dvorani niti štiri tisoč sedežev ni, v Chicagu in neposredni okolici pa je že samo Poljakov okrog pol milijona, in vseh Slovanov okrog milijon, in to po uradnih številkah, ne kakih osebnih domnevi. Vse slovanske skupine so opozorjene na ta koncert po svojih listih; povsod vlada navdušenje. In do koncerta je komaj dober mesec dni. — Za publ. odsek zveze U. S. C. S.:

Ivan Račić.

Canonsburg, Pa.

V soboto 3. novembra otvori slovenski dramski klub "Soča" letošnjo sezono z vpriporitvijo igrje "Glavni dobitek." Vse vloge so v dobrih rokah. Igralsko osebje se pridno vadi in jamči vsem, ki bodo posetili to prireditev, da jim ne bo žal, ker imeli bodo par ur lepega duševnega užitka. Igra se prične točno ob sedmi uri zvečer. Po igri bo ples in prosta zabava. Posetniki bodo v vseh ozirih dobro postreženi. K obilemu obisku vabi dramski klub "Soča."

John Žigman.

Lorain, O.

V nedeljo 4. novembra se vrši shod voličev v Slovenskem Narodnem Domu na Pearl Ave. Začetek ob 8. uri zvečer. Vsi državljani in državljanke so vabljeni, da se udeležijo tega shoda, na katerem bodo govorili kandidati za razne urade. Po končanem shodu bo ples in prosta zabava. Vstopnina bo prosta.

V ponedeljek 5. novembra ob 7:30 zvečer pa se bo vršil splošen slovenski shod za člane in članice slovenskega državljanskega kluba. Voličem bodo na razpolago tudi vzorci glasovnic (Sample ballot). Na svidenje! Louis Balant.

Hibbing, Minn.

Članom društva sv. Franciška, št. 54 JSKJ naznanjam, da je bilo na naši redni seji dne 7. oktobra sklenjeno naložiti društveno naklado v pomoč društveni blagajni, ki je do kraja izčrpana. Sklenjeno je bilo, da vsak enakopravni član ali članica našega društva plača 50 centov v društveno blagajno. Ta naklada se lahko plača v dveh obrokih in sicer 25 centov v novembru in 25 centov v decembru. Neenakopravni člani in članice, to je tisti, ki niso zavarovani za bolniško podporo, pa plačajo le po 25 centov v društveno blagajno.

Prosim, da vsi člani in članice upoštevajo gori navedeni sklep društva. Priporim naj tudi, da bi bilo dobro, če bi se člani malo bolj zanimali za društvene seje. Znano mi je, da je nekaj članov, katerih ni bilo na seji že od zadnje glavne seje. In taki člani imajo po navadi največ za govoriti in kritizirati gledaliških društev, skupin, društvenih skladb, kakor opero "Zrinjski" in opereto "Baron Trenk," "Vesela vdova," "Caričine Amazonke" itd. Bratski zbor s takimi umetniškimi tendencami in zmognostmi zasluži naše skrajno zanimanje. Toliko o hrvatski "Zori."

Miss Evelyn Fabian (1932 W. Cermak Rd.), predsednica slovenske pevске skupine, poroča, da je prejela vstopnice za vseslovanski koncert, vsake vrste nekaj, to je od 50c do \$2. Nihče ne bo prodajal vstopnic po hišah, ali jih ponujal na raznih prireditvah in zabavah. Za našo okolico, kakor tudi za zahodno in severno stran ima zalogo vstopnic samo Miss Fabian, za južno stran pa Mr. Ti-

sol (10209 Wentworth Ave.). Zglasite se pri enem ali drugem predstav boljši pripravno; posredno vam jih lahko preskrbe tudi pevci "Slovana," "Lirje" in "Adrije." Sedežev po nizki ceni je razmeroma malo in bodo hitro prodani; prav verjetno je, da proti koncu tudi dragih sedežev ne bo mogoče dobiti, ker navsezadnje v dvorani niti štiri tisoč sedežev ni, v Chicagu in neposredni okolici pa je že samo Poljakov okrog pol milijona, in vseh Slovanov okrog milijon, in to po uradnih številkah, ne kakih osebnih domnevi. Vse slovanske skupine so opozorjene na ta koncert po svojih listih; povsod vlada navdušenje. In do koncerta je komaj dober mesec dni. — Za publ. odsek zveze U. S. C. S.:

Ivan Račić.

Nepozabnemu pokojniku naj bo lahak počitek in naj mu bo ohranjen blag spomin.

Zalujoči ostali: Gertrude Mlakar, soproga; 11 odraslih otrok.

JESEN IN JEREBI

V zgodnji pomladi, ko otajajo prvi sončni žarki ledene okove v prisojni rebri, ko zavzamejo po lozah prvi zvončki in zabrne trobentice, se otajajo tudi drobna srčca gozdnih jerebov. Samec veselo zapoje svoj tanki "ciii-cicii-cicri-cii." Samica, s katero sta prebila skupaj v hudih zimskih dnevih, mu zasepla, da ga je slišala. Sepetavi "plii-plii-plii-plii" samice pa sta slišala tudi soseda, in sicer tisti, ki mu je družico jeseni zadavil belorjavi maček, in pa tisti stari stric, ki je rajši prezimoval sam, kakor da bi stradal skupaj z družico. Pomladno sonce, ki je rodilo ljubezen, je vzbudilo tudi prepirljivost in ljubosumje. Posledica so bili boji, hudi pretepi. Drobna samičica je s strahom gledala, kdo bo zmogovalec, kajti le tisti bo tudi njen ženin. Prvi je bil pri vestnem redniku stari stric. Ko sta se pretepal, bi se bila samica najrajši vmešala in nagnala zlobnega soseda. Vsa sreča je bila, ko jo je odkuril starec ves oguljen na vratu in krvav na glavi v bližnje borovje. Toda tiha sreča ni trajala dolgo. Ze prihodnje jutro je bil na bojišču nov vitez, ki je samici še skoraj bolj ugajal kakor njen rednik. Nastala je spet borba, hujska kakor ona prejšnjega dne. Perje je frčalo, udarjala so krila, jereba sta se vlačila sprijeta s kljuni, dokler ni omagal ubogi rednik. Zanašal se je bil bolj na hvaležnost kakor na zvestobo, toda ne eno in ne drugo ni držalo. Sosed mu je odpeljal njo, ki ni bila vredna, da bi jo spremljal in skrbel za njo vso dolgo, hudo zimo. Dokler je bilo stradanje, je bil dober, sečaj, ko se je pričel čas ljubezni, se bo veselil drugi!

Toda veselo pomladno rajanje ni trajalo dolgo. "Jerebulja" je kmalu začutila posledice, tekla je v goščavo, počepnila pod bukovo štor in znesla sedem jajčec. Skrbno je valila in po dobrih treh tednih so se odprle lupine, iz jajec so zlezli mladički, ki so že po nekaj dneh z materjo zapustili gnezdo. Jereb je medtem pohajal okoli gnezda in tu pa tam še kakšno zapel. Prav tako je bilo, ko so bili mladiči izlezli. Ogledoval jih je le bolj od daleč. Šele, ko so mladiči pokusili borovnice in jim je pričelo rasti perje, se jim je starec tu pa tam pridružil za kratek čas. Vse življenje je bilo tiho, tako tiho, da niti lisjak, ki ima tako dober nos in vse prevoha, ni odkril ne valeče jerebovke, niti skobec družine. Lovec jih je videl prvič, ko je iskal starega srnjaka. Iznemadil jih je bil na tleh, toda kar hitro so završali in se porazgubili po drevju in med grmičjem. Kmalu je sledil svarilnemu "pit pit, pit pit" zategnjeni "tij tij, tij." Samica je sklicala družinico, ki se je spet mirno pasla in brskala med grmičjem in po travni planici. Malo pred velikim šmaranom pa so mladiči že pričeli poskušati frčati in s tem se je pričela rahljati družinska vez.

proga oziroma oče MARTIN MLAKAR.

Cherry Kearton je napisal novo knjigo o živalskem življenju v afriški divjini. Iz knjige posnemamo naslednji odlomek o boju žirafa za svojega mladiča:

Lev je opazil pod skupino dreves čredo žiraf. Ker ni ta hip nič drugega na vidiku, se začne plaziti proti njej.

Žiraf je pet odraslih in poleg njih še ena zelo mlada. Lev bo: če se spravijo v dir, jih ne bo več dotekel; če pa puste mladiča ob stran, ga lahko zgrabi brez težave. In tako se plazi z namerom, da bi ga odrezal po možnosti od odraslih žiraf. Mati je še pri njem in je sklonila glavo, da bi si odrgnila nos ob nizko mravljišče. Hipoma se zdrzne in se zagleda v dvojico oči, ki žarijo izmed skopih bilk.

Čprav ne more dati žirafa nobenega glasu od sebe, vedo ostale štiri takoj, da je nevarnost v bližini. In se spustijo v beg. Za sekundo je videti, kakor da bi jim hotela slediti tudi mati žirafa. Potem pa se obrne k svojemu mladiču in poganjajoč ga pred seboj, skuša doseči ostale begunke, ki že izginjajo v daljave, tako hitro, kolikor ji dovoljujejo krajše noge mladiča. Neprestano pa se prestrašeno ozira nazaj. Lev je sedaj opustil plazenje in skočil naprej.

Mati je razumela, da je beg nemogoč. Hitro se obrne in se postavi levu v bran. Z vsa naglico zakrmari malčka s svojim gobcem tja, kjer je edino razmeroma varen, namreč pod svoj trebuh med sprednjimi in zadnjimi nogami.

Ko tako stoji na svojih tankih nogah, ni videti, da bi bila levu enakovreden nasprotnik. A ta se ji vendar ne približa več nego na 25 do 30 m. Obkroža jo in ve: če ga zadene edino orožje, ki ga ima žirafa, kopito sprednje noge, tedaj je po njem. A po drugi strani je ne sme niti za sekundo izpustiti iz oči, da ji ne da priliko planiti naprej in ga zdobiti s strašnim udarcem kopita.

Tako kroži okoli nje v stalnem pričakovanju trenutka, ko jo lahko prenehti, ne da bi sam zašel v nevarnost. Toda žirafa ga tudi ne spusti iz oči, obrača se z njim in med tem manevrom drži malega trdno pod svojim trebuhom.

Mali se nad večnim vrtenjem materje končno popolnoma zmede in stopi za trenutek iz svojega zavetišča. Sedaj je pravi trenutek, si misli lev in se približa. V istem trenutku pa plane tudi žirafa naprej in sproži vanj svoj smrtnosni udarec. Za las ga je zgrešila. Hitro se zbere in preden more lev izkoristiti trenutno zmedo v njenem ravnotežju, je že spet nad svojim mladičem in v obrambnem položaju.

Kakšna ura strahu za mladiča! Neprestano vidi leva, ki ju obkroža in jima odrezuje pot, čuje njegovo strašno renčanje in ga poleg tega muči in meša neprestano vrtenje materje, ki ga nežno suva, če se noče vrteti z njo. Z grozo gleda med njenimi sprednjimi nogami na leva.

Tako mine ura. Mati je ostala neutrudno v svojem obrambnem položaju, vrti se, ne prehitro, ne prepočasi in sprevideva vsako namero roparjevo za nenaden napad. A sonce pripeka čedalje huje, lev popušča. V nekem hipu se ustavi, kakor da premišljuje, ali naj se počene v žirafa. Potem pa jo spet počasi obkroža, a pogled mu ne sledi več z isto gotovostjo njenim gibom. In nenadoma jo ostavi. Ne da bi se en samkrat ozrl nazaj, se odpravi na pot domov.

Žirafa še malo počaka, da ji izginje izpred oči, potem sklone svoj dolgi vrat, da usmeri malega v pravo smer. In počasi in mirno se odpravita oba po svoji poti — za tovarišicami.

Žirafa in lev

Cherry Kearton je napisal novo knjigo o živalskem življenju v afriški divjini. Iz knjige posnemamo naslednji odlomek o boju žirafa za svojega mladiča:

Lev je opazil pod skupino dreves čredo žiraf. Ker ni ta hip nič drugega na vidiku, se začne plaziti proti njej.

Žiraf je pet odraslih in poleg njih še ena zelo mlada. Lev bo: če se spravijo v dir, jih ne bo več dotekel; če pa puste mladiča ob stran, ga lahko zgrabi brez težave. In tako se plazi z namerom, da bi ga odrezal po možnosti od odraslih žiraf. Mati je še pri njem in je sklonila glavo, da bi si odrgnila nos ob nizko mravljišče. Hipoma se zdrzne in se zagleda v dvojico oči, ki žarijo izmed skopih bilk.

Čprav ne more dati žirafa nobenega glasu od sebe, vedo ostale štiri takoj, da je nevarnost v bližini. In se spustijo v beg. Za sekundo je videti, kakor da bi jim hotela slediti tudi mati žirafa. Potem pa se obrne k svojemu mladiču in poganjajoč ga pred seboj, skuša doseči ostale begunke, ki že izginjajo v daljave, tako hitro, kolikor ji dovoljujejo krajše noge mladiča. Neprestano pa se prestrašeno ozira nazaj. Lev je sedaj opustil plazenje in skočil naprej.

Mati je razumela, da je beg nemogoč. Hitro se obrne in se postavi levu v bran. Z vsa naglico zakrmari malčka s svojim gobcem tja, kjer je edino razmeroma varen, namreč pod svoj trebuh med sprednjimi in zadnjimi nogami.

Ko tako stoji na svojih tankih nogah, ni videti, da bi bila levu enakovreden nasprotnik. A ta se ji vendar ne približa več nego na 25 do 30 m. Obkroža jo in ve: če ga zadene edino orožje, ki ga ima žirafa, kopito sprednje noge, tedaj je po njem. A po drugi strani je ne sme niti za sekundo izpustiti iz oči, da ji ne da priliko planiti naprej in ga zdobiti s strašnim udarcem kopita.

Tako kroži okoli nje v stalnem pričakovanju trenutka, ko jo lahko prenehti, ne da bi sam zašel v nevarnost. Toda žirafa ga tudi ne spusti iz oči, obrača se z njim in med tem manevrom drži malega trdno pod svojim trebuhom.

Mali se nad večnim vrtenjem materje končno popolnoma zmede in stopi za trenutek iz svojega zavetišča. Sedaj je pravi trenutek, si misli lev in se približa. V istem trenutku pa plane tudi žirafa naprej in sproži vanj svoj smrtnosni udarec. Za las ga je zgrešila. Hitro se zbere in preden more lev izkoristiti trenutno zmedo v njenem ravnotežju, je že spet nad svojim mladičem in v obrambnem položaju.

Kakšna ura strahu za mladiča! Neprestano vidi leva, ki ju obkroža in jima odrezuje pot, čuje njegovo strašno renčanje in ga poleg tega muči in meša neprestano vrtenje materje, ki ga nežno suva, če se noče vrteti z njo. Z grozo gleda med njenimi sprednjimi nogami na leva.

Tako mine ura. Mati je ostala neutrudno v svojem obrambnem položaju, vrti se, ne prehitro, ne prepočasi in sprevideva vsako namero roparjevo za nenaden napad. A sonce pripeka čedalje huje, lev popušča. V nekem hipu se ustavi, kakor da premišljuje, ali naj se počene v žirafa. Potem pa jo spet počasi obkroža, a pogled mu ne sledi več z isto gotovostjo njenim gibom. In nenadoma jo ostavi. Ne da bi se en samkrat ozrl nazaj, se odpravi na pot domov.

Žirafa še malo počaka, da ji izginje izpred oči, potem sklone svoj dolgi vrat, da usmeri malega v pravo smer. In počasi in mirno se odpravita oba po svoji poti — za tovarišicami.

FR. MILČINSKI:

MUHOBORCI

(Nadaljevanje)

Potem sta zavila v Rožno ulico — Rožna se je imenovala, ker je v nji vedno po čem dišalo, čeprav ne po rožah — in prišla čez spodnjo brv in za cerkvijo ravno ob ogalu gostilne pri "Pika polonici" zopet na trg.

Gospod Krunoslav je mimo oken gredeč seveda pokukal noter in videl gospodično Slavico — slonela je pri oknu, pred seboj na polici je imela list in si z njim kvarila oči.

Gospodu Krunoslav ni dala vest, da ne bi vstopil. Hedervary jo je bil že pred njim na lastno odgovornost porisiral noter in z nosom ob tleh, zvičajoč prerezovrstne dišave gostilniških tal, se je izgubil po ovinkih v kuhinjo.

Odprl je gospod Krunoslav vrata v gostilno, postal je na pragu in glas mu je razodeval bolesten očitek, ko je izpregovoril: "Gospodična Slavica, nemojte čitati v temi! V temi čitati je zelo kvarno za oči. Meni je to povedal neki doktor, jaz to vem. Vi si pokvarite oči, ako čitate v temi. Nemojte čitati v temi."

"Oh," je odgovorila Slavica, "saj se še dobro vidi."

Gospod Krunoslav je zaprl duri, približal se je in ponovil svoj skrbni opozor: "Gospodična Slavica, nemojte! Prosim vas, kakor se Bog prosi: Nemojte čitati! Meni naljubo ne!"

"Izborno še vidim," je dražila Slavica ubogega Krunoslava, "glejte, kako gladko še lahko berem!"

Drsala je s prstom čez list in hitela brati: "Ženitna ponudba. — Mlad, inteligentnega trgovca v prijaznem kraju na Dolenjskem. . ."

Gospodu Krunoslavju je postalo čudno pri srcu. Sklonil se je gospodični Slavici čez ramo in pogledal v list. Tačas se je pa zgodilo, da je Slavica hitro pokrila ženitno ponudbo z roko, rekla: "E!" — kakor bi trenil, obrnila svoje lice proti gospodu Krunoslavu in s svojima ustnoma se doteknila njegovih, skratka — ga poljubila.

Vsaj gospod Krunoslav je dotrda prepričan, da se je reč prav tako zgodila in nič drugače.

Seveda čudno je in čudno se je videlo tudi gospodu Krunoslavu, da je koj po tem višku naklonjenosti gospodična Slavica kakor ljuta kača skočila pokonci, z roko udarila gospoda Krunoslava v lice, vzkliknila, pa ne preveč na glas: "Nesramnost!" in potem prčela ihteti: "Kako si upate kaj takega, kaj pa mislite od mene!"

Krunoslav Batič je bil ves zbeگان. Na eni strani nič kriv in klofutan, na drugi strani sam v temi z ihteo dekleko — ako kdo pride, kaj si bo mislil! Zdelo se mu je najumestnejše, da gre.

"Gospodična, ako je tako, onda zbogom!" je rekel z razzaljenim glasom in iskal v temi svoj klobuk.

Slavica si je obrisala oči in zahtela se dvakrat skozi nos, potem si je nesla stol sredi sobe pod svetilko, zlezla je na stol, smela cilindar s petrolejke in nejevoljno vzkliknila: "Ah!"

Krunoslav Batič, razdrapanega srca se obotavljajoč pri durih, je vprašal: "Ali kaj želite?" in je bil še vedno užaljen.

Slavica je zamrmrala: "Vžigalice! Pa saj grem že sama ponje — in je čakala, da ji jih prinese Krunoslav.

Nažgala sta luč in ko je Slavica stopila s stola, je resno pogledala Batiča v oči in rekla: "Jezna nas vas!"

Krunoslav je odgovoril: "Oprostite, gospodična, jaz —"

Ona pa je ponovila: "Jezna!" — Sla je v kot k imenitni mizi, pometa drobtine s prta, vzdihnila in potem vprašala: "Kaj pa boste pili? Pivo je sveže."

In gospod Krunoslav je obesil klobuk in palico na kljuko, naročil vrček piva in sedel na svoj stari prostor.

Slavica mu je prinesla pivo. Potegnil je pošten požirek, obliznil si pene z brk in se odhrknil in ko ga je potem Slavica prijazno, dasi resno vprašala, ali ni dobro, je bilo zopet vse v redu.

"Fino," je rekel in se doteknil njene roke, ki mu je ni odtegnila, "fino! Bogami, lansko poletje sem bil na orožnih vajah v Slavoniji, bogami, če bi imeli tam tako pivo! Pa ga ni bilo dobiti, makar, da ste forint ponudili za vrček. Da je bil tam človek in je imel tako pivo naprodaj, ta bi bil delal kupčije: v treh mesecih bi bil bogat in bi si lahko stavil hišo. — Pa zakaj ne sedete, gospodična Slavica? Tako, prosim lepo! — Da, pivo, fino je in lepo izgleda. Znete, jaz pijem pivo najrajši iz takih nizkih gladkih vrčkov, iz drugih mi ne diši tako. Moj otec je takisto vedno pil le iz takih vrčkov — bogami, kako je bil srdit, ako se mu je doneslo pivo v drugačnem vrčku — in moj svak takisto kakor jaz. Lahko rečem, vsa naša obitelj pije iz takih vrčkov. Ali ni to čudno? Onda, ako pride na prisego — moj starejši brat, zgolj on ni pil iz takovih vrčkov; toda ta brat je umrl! Kar nas je pa živih od naše obitelji — vsi samo iz takih vrčkov!"

Tako in enako se je gospod Krunoslav Batič, docela potolažen, lepo nedolžno menil z zopet pomirjeno gospodično Slavico, ko v glasnem pogovoru vstopijo gostje — prihajali so od občinske seje. In zdaj se je tudi hitro izvedelo, kako in kaj. Stvar zaradi sodnije je stala slabo!

Predsednik je bil sicer prav prijazen, celo za dovoljenje je prošil, ali sme med pogovorom kaditi; gori in doli je hodil po pisarni in jim razlagal: "Sodnijo v Muhobor? Mogoče! Toda zdaj? Vprašam vas, kaj pa naj počne sodnik v Muhoboru, saj ne bo imel nič dela! Te in te občine bi spadale k novi sodniji; dal sem si sestaviti in poročati, koliko dajo te občine posla v pravnih zadevah, v kazenskih zadevah, v izvršilnih zadevah, v nespornih zadevah. Premalo, Vam pravim, daleč premalo! Najmanjša sodnija, kar jih imam pod sabo, ima za polovico več posla, pa še v tej sodniji nima sodnik kaj opraviti — vsak hip ga vidim v me-tu. Še večeraj sem ga videl, če prav se mi je skrtil za ogal . . . Privoščim vam vse dobro, seveda, ampak po mojih mislih Muhobor zdaj še ni zrel za sodnijo."

Tako so torej po vodi šli vsi lepi upi Muhoborcev! Po vodi je šla sijajna bodočnost Muhobora, vredna sijajne njegove preteklosti in po pravici mu sodeča po izrednih vrlinah kraja in prebivalstva: se predno se je rodila, je zopet zatonila!

(Dalje prihodnjič)

Cvetko Golar:

GOSPODAR PŠENICA

(Nadaljevanje.)

In se je prismejala Zefka v hišo. V naglici se je preoblekla, in zdaj je bila že vsa našarjena s trakovi in pentljami in z velikimi uhani v ušesih. Zaljubljenost je pozdravljala mladega moža in se mu je sladko dobrikala.

"Vendar si se nas spomnil, Andrej, lepo od tebe, da si prišel k nam pogledat," je govorila in pogrinjala mizo.

"Oh, ti mali, saj si Andrejček, ali si moj?" se je nagnila k otroku, da ga vzame v naročje.

Čudno izpod čela jo je pogledal mali in se je oklenil očete roke.

"Ali ne greš k teti?" ga je spodbujal Pšenica.

"O, midva bova še velika prijatelja, kadar se bolj spoznavata," je rekla Zefka in se delala prijazno, čeprav so bile mrzle njene oči. Pogrnila je mizo, gospodovalno je šla po hiši in ukazala:

"Oče, prinesite že vendar! Nikoli vas ni izlepa nazaj!"

"Sem že tukaj z lučjo," se je primuzal šegavo oča Rok skozi duri.

"Sem mislil, da si bosta sama kaj lepega povedala," se je smehljaj in nalival.

"Torej si se našaloval, i, saj je čas! Pij, Andrej, in povej kaj veselega!"

Kar razposajeno se je vrtil oča Rok in trkal z mladim možem.

"Kajpada, oča, kaj veselega! Pa ne vidim vseh deklet, rad bi, da bi se smejale, da bi zapele, ker je čas za to!"

"No, Andrej, pa meni povej tisto lepo reč! Rada bi se smejala, pa saj ne utegnem drugače, danes pa je tak dan, da se moram. Na srečo in zdravje!"

Zefka je prišla kupico, ali Pšenica se je podpiral s komolcem.

"Tisto že, da ne bom hodil drugam — Kar pri vas —" je premišljeval Pšenica. Ni vedel, ali bi se smejal ali rekel resno besedo, ker je Zefka vsa goreča gledala predse in vsa nemirna nalivala vino.

"O, naša bo imela lepo balo, vsa vas bo strmela. Tako težkih skrinj ni kmalu na okrog, in našač sem posekal češnje za posteljo."

Tudi oča Rok je bil nekam raztresen in je skrival oči pred Zefko, ki ga je togotno pogledovala.

"Pa trčiva, Andrej, da boš lažje govoril. Saj sem ti že —" Ni vedela, kako bi rekla in je v zadregi pokusila vino.

"Ali vendar, ker sva že tako daleč, se te ne bi branila —"

"I, saj vem," jo je prekinil Andrej; naglo je vstal, visok, da je regal skoraj do stropa. Naglas je izpregovoril, in moške in vesele so bile njegove besede:

"Saj ni samo ta pri hiši, ali ne, oča Rok? Še katero bi rad videl, saj veste, kar bom danes sklenil, tisto bo veljalo."

"Andrej, ali nisi že mene izbral," je dihnila vsa osupla Zefka, zadeta v dno srca.

"Kako misliš, ali se nisi še odločil?"

Tudi oča Rok je bil nesrečen in si ni mogel razložiti čudnega vedenja mladega sosedu. Spet je napil in je vzdignil kozarec, da se je vino izlilo čez rob in poškopilo prt.

"Vidite, oča, ena mi je že ušla, silno se ji je mudilo."

"Danes ne misli na to, lej ga, ali nisi svatovsko oblečen?"

"Seveda sem, ali deklet ni, ki bi prinesle svatovsko voljo —"

Zmerom večje in bolj preseščene oči je imela Zefka, in oča Rok je pil in nalival. Iz veže se je zaslislal deklški smeh in razposajeno šepetanje, zato je stopil k durim in jih odprl. Troje deklet v rožastih pred-

pasnikih in rdečih rutah je planilo in padlo v izbo. Z glasnim vresčanjem in smehom so se obrnile, druga drugo so suvale in potiskale nazaj skozi duri.

"Saj si videl, da so preotročje in premlade, in res ne vem, zakaj bi izbiral," je menil oča in majal z glavo. Zefka pa je stopila pred podobo svetega Izidorja, ki je visel na steni, in ni obrnila oči od njega.

"Saj mi je nerodno, nič ne rečem, premlada so vaša dekleta za starega vdovca, nikar ne bodi huda, Zefka, ali, oča Rok, ali nimate še ene pri hiši?"

Zefka se je naglo obrnila, in hudoben je bil njen smeh, in vsa se je tresla.

"Oča, po Ani vprašuje, po naši pastirci, ha, ha! Pokličite jo, da bo videl še tisto —"

"A — a, tisto, pa ne misliš — saj ni naša, le od moje sestrične hči je, tiste ne boš jemal, beraška je, mati ji je vse zapravila —"

"I, videl bi jo rad —"

Pšenica je vzel otroka na kolena in se igral z njim, ki je radostno ščebetel in skakal in mahal z ročicami.

"O, s tisto ni nič!"

Oča Rok je stresal z glavo in hodil sem in tja od mize do vrat. Bilo mu je sitno, in nič mu ni bil všeč mladi sosed.

"Zakaj pa ne! Sem že tak, da jo moram videti."

"Pa naj pride tvoja bogata nevesta, ako misliš, da naše niso dobre zate," mu je zabrusil ježno oča Rok.

Prezvetno se je zasmejala Zefka, ki je sedela na klopi in se pritiskala k peči, ko je stopila Ana v izbo. Bila je delavno oblečena, in zardela od sramu je lahko pokimala na Andrejev pozdrav, in otrok je iztreplil proti njen ročici.

"Nič ne bom izbiral," se je smehljaj Pšenica, "saj sem vam rekel, da se bojim ženitve zaradi otroka, in naj si sam izbere drugo mater."

Nič več ni mogel ostati Pšenica na klopi, otrok ga je siloma vlekel k oknu in se oklenil Ane okoli vratu.

"Ali hočeš k nam, da mi boš varovala hišo in sina?"

Lep smehljaj je objel njen obraz, in gospodarju Pšenici se je zazdelo, da se je nasmehnila njegova rajna žena.

(Konec)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Vranje ima veliko senzacijo. Iščejo zaklad, 70 kg zlata, ki ga je bajal nek Bolgar, ko je bežal pred srbsko vojsko.

V prvem pehotnem polku v Vranju služi neki Bošnjak Hasan Bešić, ki je sicer že leta 1921 služil kot novinec v Vranju, pa je tedaj pobegnil iz vojske in jo udaril čez mejo v Bolgarsko, kjer se je naposled tudi oženil. Toda domovina je le domovina in domotožje ga je vedno bolj vlekle domov. Seveda pa se je kot vojaški begunec bal kazni, če bi se vrnil. Ali domotožje je premagalo tudi ta strah in lani na jesen se je vrnil domov, dasi je imel v Bolgariji ženo in dva otroka. No, pa jugoslovanska oblast niso bila prav preveč stroga. Odslužiti mora samo podaljšan rok v svojem polku, pa je tako nekako pred osmimi meseci spet prišel v Vranje.

Bešić je prinesel s seboj iz Bolgarske veliko skrivnost. Leta 1925 mu je v bolgarski vasi Kozludžu bivši narodni poslanec, ki so ga po domače imenovali Baja Hristo, zaupal, da je njegov bratranec, ki je že umrl, bežeč pred Srbi, v Vranju na ledini blizu vrhova in vojašnico zakopal vrečo zlata, ki je tehtala kakih 70 kg. Pokojnik je prosil bratranca, naj on pošče to zlato in ne pozabi potem njegovih otrok. Ker pa ne more v Vranje, naj bi poiskal zakopano zlato Bešić, ki pozna Vranje.

Bešić je dolgo časa molčal o svoji skrivnosti, ali jo je naposled zaupal puškariju svojega polka Bogoljubu Nikoliču, ta pa svojemu prijatelju Blagoju Milenkoviču, ki sta sklenila dvigniti zaklad. Dobila sta oblastveno dovoljenje za iskanje zaklada in lastnik one ledine jim je dovolil razkopavanje. Tako zdaj že nekaj časa dvajset kopačev prekopava ledino pod skrbnim nadzorstvom Nikoliča in Milenkoviča, ki pa vse kako misli ta zaklad obdržati zase, ne da bi Bešić dobil svoj del. Nikolič namreč trdi, da se mu je o zakladu sanjalo in da z Bešićem sploh ni nikdar imel nikakršnih zvez.

Vse Vranje spremlja razkopavanje ledine z zanimanjem, toda doslej se še ni pokazal niti drobček zlata, pa se že marsikomu zdi, da je Bešičeva zgodba o zakladu le potegavščina.

V Tolminu je umrla gospa Leopolda Gaberščekova, soproga pred leti umrlega dolgoletnega župana, deželnega in državnega poslanca Oskarja Gaberščka. Pokojnica je bila rodom iz znane rodbine Konjedičeve iz Plavij pri Gorici.

Narodna banka v Beogradu je te dni sprejela prvih 8.2850 kg zlata iz novega rudnika v Šišanjah, ki je bilo pridobljeno v prvih treh mesecih obratovanja. Sedaj so v rudniku instalirali nove stroje, ki so prišli iz Nemčije. Popolna kapaciteta rudnika, ki bo v kratkem vzpostavljena, bo znašala 20 ton rude na dan. Kakor znano, sta v Jugoslaviji poleg novega rudnika še rudnik Majdanpek in Bor, kjer pridobivajo zlato, oba rudnika pa eksploatirajo tuja podjetja.

Krvava bitka zaradi zemljišča. V vasi Sipanju v belopoljskem srezu je prišlo do krvave borbe zaradi nekega zemljišča, ali — bolje rečeno — zaradi steze, ki vodi preko njega. Zemljišče si lastita dve rodbini, ki sta žrtvovali že velike svote za pravde. Te dni pa so se člani obeh rodbin spopadli na spornem zemljišču in razvila se je ogorčena borba, v kateri je eden obležal mrtev, pet pa jih je hudo ranjenih.

V okolici Mokronoga se pogosto dogajajo požari. Nedavno je pogorelo gospodarsko poslopje posestnika Franca Kobala v Gabrijelah. V Bistrici pri Mokronogu je pogorela klet posestnika Franca Avseca. Pred tremi meseci je istemu gospodarju zgorel velik kozolec. Pogorelo je tudi gospodarsko poslopje posestnika Antona Tratarja v Bistrici. Sodi se, da je bil v vseh slučajih ogenj zaneten po zločinški roki.

V Zadobrovi pri Ljubljani se je sam nabodel na orožnikov bajonet nevaren vlomilec Tone Anžur, ki je že nad 11 let preživel v raznih zaporih in je bil nedavno zopet pobegnil iz ječe. V nedeljo 17. septembra je bilo v Zadobrovi žeganje in je bilo po stari navadi v vsaki hiši malo gostije. Takaj gostija je bila tudi v domači hiši vlomilca Anžurja in orožniki, ki so ga zasledovali, so pravilno domnevali, da bo za to priliko tudi pobegli kaznjence prišel nekoliko pogledati domov. Zvečer so nathoma obkolili hišo in začeli preiskavati. Vlomilec je hotel prebiti orožniški kordon in se je pri tem nabodel naravnost na orožnikov bajonet ter v nekaj minutah izdihnil.

Nova pošta. Pogodbena pošta dobi nova občina Kamniška Bistrica. Poštni lokal bo pri Malensku na Kregarjevem, pošta pa bo nosila ime Stavhova. Obsegala bo okoliš od Godiča do Stolnika, Bistričice in Črne. S tem bo ustrezno dolgoletnim željam vsega prebivalstva okrog Stavhove.

PREBIVALSTVO DRŽAV

Štiri države z največjim številom prebivalstva so: New York, Pennsylvania, Illinois in Ohio. New York ima 13.059.000 prebivalcev, Pennsylvania 9.824.000, Illinois 7.876.000 in Ohio 6.836.000. Najmanj prebivalstva med vsemi državami naše Unije ima Nevada, ki šteje le 91.000 prebivalcev.

JUGOSLOVANSKIM VOLILCEM V MINNESOTI

Ako imate zaupanje v našega predsednika Franklin D. Roosevelta, in v njegove smernice tedaj

volite dne 6. novembra 1934 za

HON. EINAR HOIDALE
za U. S. senatorja Minnesote

Mr. Hoidale je progresivec in velik prijatelj priprostejšega ljudstva. Kot kongresman je vedno stal ob strani predsednika Roosevelta; podpiral ga je ob vsaki priliki v njegovem prizadevanju, da se ameriški ljudstvu vrne prosperitet in s tem pomaga milijoncem delavcev ter drugim pripadnikom ljudem te dežele.

Glasujte za HOIDALE
6. novembra 1934

(Politični oglas po naročilu tozadevnega kampanjskega odbora)

IŠČEJO SE

Marija Kump, Jerika Kump in Margareta Kump iz Stražnega vrha št. 86, okraj Črnomelj, Slavenija. Gre se zaradi neke zapuščine v starem kraju, zato naj se omenjene nemudoma zgledajo bodici pri uredništvu Nove Dobe ali pa pri podpisanim javnem notarju: Joseph Mantel, 310 E. Sheridan St., Ely, Minnesota.

VSE LINIJE IN PARNIKI

Mi smo oficijelni zastopniki za vse vnanje linije in parnike in Vam v vsakem slučaju lahko postrežemo, če potujete v stari kraj, ali če želite koga dobiti iz starega kraja. Pišite nam po Vozni red parnikov in cene kart.

POSILJANJE DENARJA
V pošiljanju denarja v stari kraj imamo 15 let izkušeni in zato ste lahko sigurni, da bodele dobro postreženi, če se obrnete na nas, kadar pošiljate denar. Sedaj so naše cene za dinarje lire, sledeče:
Za \$ 3.00 110 Din/Za \$ 9.35 300 Lir
Za \$ 5.00 190 Din/Za \$ 18.25 200 Lir
Za \$ 10.00 400 Din/Za \$ 27.30 300 Lir
Za \$ 20.00 815 Din/Za \$ 44.75 600 Lir
Za \$ 24.25 1.000 Din/Za \$ 88.50 1.000 Lir
Za \$ 48.00 2.000 Din

V navedenih cenah so zapodeni vsi stroški. — Pošiljamo tudi v am. dolarjih.

Ker se cene sedaj čisto menjajo, so navedene cene podvržene spremembi, gori ali doli.

DRUGI POSLI S STARIH KRAJEM
Ako rabite pooblastilo, kupno pogodbo, ali kako drugo listino za stari kraj, ali, ako imate kak drug posel s starihim krajem, se obrnite na:

LEO ZAKRAJSEK
General Travel Service, Inc.
302 E. 72nd St., New York, N. Y.

TISKOVINE

od najmanjše do največje za **DRUŠTVA** in posameznike izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna.

Ameriška Domovina
6117 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošiljate denar v stari kraj: KADAR ste namenjeni v stari kraj: KADAR želite koga iz starega kraja: KADAR rabite kako pooblastilo ali kako izjavo za stari kraj se obrnite na nas. KARTE prodajamo za vse boljše parnike po najnižji ceni in seveda tudi za vse izlete.

Potniki so z našim posredovanjem vedno zadovoljni.

Denarne pošiljke izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu.

V JUGOSLAVIJO V ITALIJO

Za \$ 2.80	100 Din/Za \$ 9.35	100 Lir
Za \$ 5.35	200 Din/Za 18.25	200 Lir
Za \$ 7.50	300 Din/Za 27.30	300 Lir
Za \$ 12.25	500 Din/Za 44.75	500 Lir
Za \$ 24.25	1.000 Din/Za 88.50	1.000 Lir

Navedene cene so podvržene spremembi, kakor le kurz. Pošiljamo tudi denar brezjavnino in izvršujemo izplačila v dolarjih.

V vašem lastnem interesu je, da pišite nam, predno se družje pošiljate, za cene in pomanjla.

Slovenic Publishing Co.
(Glas Naroda—Travel Bureau)
216 West 18 St. New York, N. Y.

GLAS NARODA

NAJSTAREJSI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donosa vsakdanje svetovne novosti, najboljša izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevode romanov najboljših pisateljev.

Posiljite \$1.00
in pričeli ga bomo pošiljati.

Vsa pisma naslovite na:
GLAS NARODA
216 W. 18th St., New York, N. Y.

William E. Tracy

ZA **OKRAJNEGA PRAVNIKA**
(County Attorney)

Ima 26 let izkušnje kot odvetnik in probatni sodnik. Bil je vedno prijatelj delavstva. Zavezal se bo za pošteno, nepristransko in uspešno izvrševanje postave za VSE ljudstvo Saint Louis okraja v Minnesoti.

Volite bodve 6. novembra 1934.

Poslano v pričetku po odboru protovoljcev za izvolitev Wm. E. Tracy-ja